PRINT POST PUBLICATION NUMBER 100004295

http://www.glasslovenije.com.au

JANUAR - FEBRUAR 2016

ŠTEVILKA - NUMBER 1

LETO - YEAR 65

Misli
Thoughts

Romanje v Ta Pinu, 12. decembra 2015

Molitev papeža Frančiška za jubilejno leto usmiljenja

**Gospod Jezus Kristus,
učil si nas, naj bomo usmiljeni,
kakor je nebeški Oče,
in rekel si nam, da kdor vidi tebe, vidi Njega.
Pokaži nam svoje obličje in bomo rešeni.**

**Tvoj ljubezni poln pogled je osvobodil Zaheja in
Mateja zasužnjenosti z denarjem,
prešuštnico in Magdaleno iskanja sreče
v ustvarjenih stvareh.
Ganil je Petra, da je po izdaji jokal,
in je zagotovil raj skesanemu razbojniku.**

**Stori, da bo vsak od nas prisluhnil,
kakor da je njemu namenjena beseda,
ki si jo rekel Samarijanki:
'Če bi poznala Božji dar!'**

**Ti si vidno obličje nevidnega Očeta,
Boga, ki izraža svojo vsemogočnost predvsem z
odpuščanjem in usmiljenjem.
Stori, da bo Cerkev v svetu vidno obličje Tebe,
njenega vstalega
in v slavi bivajočega Gospoda.**

**Hotel si, naj bodo tvoji služabniki oblečeni v
slabost, da bodo imeli pravo sočutje do tistih,
ki so v nevednosti in zmoti.
Stori, da se bo vsak,
h kateremu se bo približal kdorkoli od njih,
čutil pričakovanega, ljubljenega in da mu je
od Boga odpuščeno.**

**Pošlji svojega Duha ter z njegovim maziljenjem
vse posveti, da bo jubilej Usmiljenja leto Gospodove
milosti in bo lahko tvoja Cerkev s prenovljenim
navdušenjem revežem prinašala veselo sporočilo,
razglašala zapornikom ter zatiranim svobodo in
slepim vračala vid.**

**Po priprošnji Marije, Matere Usmiljenja to prosimo
tebe, ki živiš in kraljuješ z Očetom in Svetim
Duhom na veke vekov. Amen.**

Praznično, veselo, domače in hvaležno

Tako, kot smo zapisali v gornjem naslovu, bi lahko **s temi besedami povzeli decembrsko adventno-božično in novoletno praznovanje kakor tudi vse dneve obiska ljubljanskega nadškofa in metropolita msgr. Stanislava Zoreta OFM v drugi polovici letošnjega januarja v Avstraliji.** Seveda bo vse to ‚odmevalo' v naši reviji Misli, ki je 25. januarja 2016 vstopila v 65. leto neprekinjenega obiskovanja rojakov in prijateljev širom Avstralije in po svetu in Vas bo tudi letos obiskala šestkrat – vsaka dva meseca. Ne bomo se tokrat podajali v brskanje po arhivih za 65 let nazaj. O naših začetkih in nadaljnjem delu smo obširno pisali ob zlatem jubileju leta 2001. Sedaj pa imamo v tem času toliko lepih, prazničnih dogodkov, ki naj odmevajo v nas za naš čas, za prihodnje dni in v hvaležnosti za vse in vsakogar, katerih, katerega in katere delo, napor in prizadevanje omogočajo, da imamo še danes in jutri vse to! Ta hvaležnost, ki prehaja v molitev zahvale, je naša največja oddolžitev in veselje.

Z Bogom začni vsako delo, da bo dober tek imelo! pravi stara slovenska modrost.
Z Bogom smo začeli novo leto 2016 in po njegovi milosti ga tudi nadaljujemo v iskreni hvaležnosti za vsak dan, ki ga moremo po njegovi dobroti sprejeti. Leto, v katerem smo, je **prestopno,** kar pomeni, da ima mesec februar 29 dni. Leto, v katerem smo, pa je tudi izredno sveto **leto Božjega usmiljenja** in za naše slovensko verno občestvo v Avstraliji zaznamovano z nekaterimi **pomembnimi obletnicami,** ki smo jih napovedali že v novembrsko-decembrskih Mislih 2015 in jih sedaj po prazničnih dneh, ki jih je zaznamoval obisk nadškofa patra Staneta Zoreta, še toliko bolj veselo obelodanimo:

**65 let od prihoda prvih dveh frančiškanov iz Združenih držav Amerike v Avstralijo;
65 let izhajanja Misli;
60 let misijona v Melbournu;
50 let od prihoda sester frančiškank Brezmadežne v Avstralijo;
50 let izhajanja glasila Rafael v Sydneyu.**

V cerkvi Svete Družine v Adelaidi so po slovesni nadškofovi sveti maši v nedeljo, 31. januarja 2016, otroci Pistorjeve družine pod vodstvom Rebeke zapeli ob jaslicah animirano božično pesem.

Vse to je odmevalo v prazničnih, veselih in domačih dneh obiska nadpastirja Ljubljane med nami, ki smo patra Staneta že večkrat imeli med seboj kot provincialnega ministra slovenskih frančiškanov. V duhovno bogatih srečanjih v naših cerkvah, dvoranah in domovih smo poživljali svojo vero in pripadnost slovenskemu občestvu tu v Avstraliji, povezanost z domovino in kakor nam je povedal nadškof, je po zaslugi nas vseh tudi Avstralija drugačna. Tudi tej svoji novi domovini, ki je praznovala svoj praznik med nadškofovim obiskom, 26. januarja, je po svoje vtisnjen pečat marljivih slovenskih rok in pameti. Kot nam je povedal nadškof, ima vsak izmed nas tudi svoje poslanstvo, ki ga uresničuje na svoj način, v svojem času in prostoru.

V besedi in sliki Vam bomo sedaj predstavili 18-dnevni obisk nadškofa patra Staneta Zoreta in njegovega brata Francija med nami.

OBISK V MELBOURNU

V zgodnjem jutru petka, 15. januarja 2016, smo ju sprejeli na mednarodnem letališču v Melbournu. Ob 11. uri dopoldne smo darovali sveto mašo v naši cerkvi v Kew, kjer se vsak petek zbere k molitvi in sveti maši molitvena skupina. Popoldne je sledil obisk katedrale in nekaterih uradov nadškofije Melbourne. Nadškof Melbourna je bil na žalost v bolnišnici in potem na okrevanju večji del decembra in januarja, tako, da se z njim nismo mogli srečati. Sobota je bila po dobroti Ivana Koroša nagrajena z njegovim helikopterjem, ki nas je ponesel nad Veliko oceansko cesto (Great Ocean Road) k Dvanajstim apostolom. Tako smo lahko spoznali precej lepot naše dežele in smo hvaležni Ivanu in njegovima staršema Hermini in Ivanu Koroša za to doživetje. Večer tega dneva smo preživeli na domu Jožeta in Angelce Veedetz v Greensborough.

Nedelja, 17. januarja 2016, je bila praznična v Kew.

Podpredsednik Pastoralnega sveta Simon Grilj je pozdravil g. nadškofa v cerkvi ob začetku slovesnosti:

Dober dan vsem in lepo pozdravljeni na današnjo poletno nedeljo, na god svetega Antona puščavnika.

Bilo je v večeru sobote, 4. oktobra 2014, na praznik svetega Frančiška Asiškega, ko smo bili veselo razigrani po uspešnem 40. slovenskem mladinskem koncertu in je do nas prispela vesela novica: Sveti oče papež Frančišek je slovenskega frančiškanskega provinciala patra Staneta Zoreta imenoval za ljubljanskega nadškofa!

Pater Ciril je takoj pohitel na telefon in Vas poklical ter izrekel čestitke nas vseh zbranih.

Vsi smo Vas slišali in z aplavzom poslali čestitko.

Danes je veselje popolno – imamo Vas tukaj med nami!

FIMMA - helikopter Ivana Koroša

Spoštovani gospod nadškof Stanislav Zore!

Prisrčno pozdravljeni in iskreno dobrodošli v cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda. Prav tako smo veseli, da moremo izreči dobrodošlico Vašemu bratu Franciju! ***(fotografija spodaj).***

Vi ste nas že večkrat obiskali kot provincialni minister slovenskih frančiškanov. Poznate nas, naše duhovnike in škofe; poznate naš tukajšnji utrip življenja. Veseli smo, da ste prišli med nas kot ljubljanski nadškof in metropolit, kot Frančiškov brat, sobrat naših patrov Cirila, Davida in Darka, ki se ob pomoči laiške misijonarke Marije Anžič ter mnogih sodelavcev trudimo, da z Božjim blagoslovom zalito naše prizadevanje še ohranja veliko dediščino, ki so nam jo podarili naši starši - generacija, ki je iz Slovenije pred mnogimi desetletji v Avstraliji našla novo domovino.

Skupaj z vami, spoštovani gospod nadškof, se hočemo pri tej sveti maši Bogu zahvaliti za misijonsko delo slovenskih frančiškanov in njihovih sodelavcev in pater Ciril mi je dodal še zahvalo za vso množico dobrih ljudi, ki so bili in so še vedno živi členi verige slovenskega občestva.

65 let mineva letos od prihoda prvih dveh slovenskih frančiškanov v Avstralijo iz Amerike; 65 let izhaja čudovita revija Misli – Thoughts, ki povezuje in obvešča rojake, sedaj preko interneta celo po vsem svetu; tu velja dodati še posebno priznanje in zahvalo uredniku patru Cirilu in tehnični urednici Mariji Anžič, ki Misli urejujeta zadnjih 16 let;

60 let je star naš misijon v Kew, ki se je pričel s prihodom patra Bazilija v letu olimpijskih iger v Melbournu leta 1956. Pred petdesetimi leti pa so prišle v Avstralijo prve sestre frančiškanke, ki so med nami veliko dobrega storile.

Veliko namenov bomo lahko danes položili na oltar in se skupaj z Vami, gospod nadškof, zahvalili in priporočili Vsemogočnemu, naj nas na priprošnjo Marije Pomagaj, Kraljice Slovenije in Avstralije, blagoslavlja - vas v Sloveniji in nas tukaj v Avstraliji. Hvala za Vaš obisk in še enkrat prisrčna dobrodošlica Vam in Vašemu bratu Franciju! Bog živi!

Ob zahvali patra Cirila po obhajilu smo nadškofovemu bratu Franciju podarili avstralski klobuk; nadškof pa je seveda že takoj po Simonovem pozdravu prejel prelep šopek avstralskih rož iz rok učencev Slomškove šole v narodnih nošah. Naša zahvalna molitev je močno zadonela v pesmi Hvala večnemu Bogu!

Mešani pevski zbor je pod taktirko Janike Rutherford in organistinje Katarine Vrisk prepeval med mašo, moški zbor Planika pod vodstvom Rolanda Carmodyja pa v kulturnem programu v dvorani pred družinskim kosilom, ki so ga za nad dvesto ljudi pripravile članice Društva sv. Eme ob vodstvu predsednice Olge Bogovič. Med kosilom je nadškof šel od mize do mize in se osebno srečal in pozdravil ter vsaj nekoliko pogovoril z vsakim.

V ponedeljek, 18. januarja, smo še poromali k naši kapelici v Ta Pinu ter na pokopališče Keilor, kjer smo molili za vse naše pokojne in blagoslovili grobove. V torek zjutraj smo še darovali sveto mašo za pokojno sestro Tilke Lenko, ki je bila tisti dan pokopana v Radmirju ***(foto desno).***

Fotografije zgoraj: Molitve za pokojne na pokopališču Keilor; srečanja po sveti maši pred cerkvijo v Kew.

Obisk v uradu za poklice nadškofije Melbourne, kjer dela Sonja Starc. Zadnji dan, 1. februarja 2016, še obisk Victoria Police Academy v Glen Waverley.

OBISK V CANBERRI

V Canberro smo iz Melbourna potovali preko Snežnih gora, kakor je poimenoval Snowy Mountains pokojni sydneyski pisatelj in pesnik Ivan Kobal. Nadškof, njegov brat Franci in p. David so osvojili tudi najvišji avstralski
vrh, Mount Kosziuszko, visok 2228 metrov, in tam razvili slovensko zastavo. Naslednji dan, **v četrtek, 21. januarja 2016,** nas je na Veleposlaništvu Republike Slovenije sprejela veleposlanica gospa Helena Drnovšek Zorko ***(fotografija na strani 7 desno zgoraj)*** ter nas povabila na kosilo. Potem je sledilo srečanje z apostolskim nuncijem nadškofom Adolfom Titom Yllana v prostorih Apostolske nunciature ***(fotografija na strani 7 zgoraj).*** Na srečanju z nuncijem se nam je pridružil p. Darko, ki je dopoldne še maševal v Sydneyu. ***pater Ciril***

Sedaj pa beseda patru Darku:

Zvečer ob 6. uri je nadškof p. Stane daroval sveto mašo v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu. Kljub delavniku se nas je zbralo 60. Pri somaševanju se nam je pridružil sobrat frančiškan p. Miroslav Jelić iz province Bosne Srebrene, ki vodi hrvaški misijon v Canberri v Farrerju. Prepeval je domači cerkveni pevski zbor, ki ga vodi Marija Urbas, njen vnuk Oskar Urbas pa igra orgle. Nadškof pater Stane je v homiliji ob dnevni Božji besedi osvetlil zgled kralja Davida in zgled Jonatana, ki se je zavzel za Davida pred svojim očetom, kraljem Savlom, in nas

spodbudil, da tudi mi sledimo Gospodu in odločno premagujemo hudo z dobrim.

Večerjo so pripravile naše pridne kuharice na Slovensko-avstralskem klubu Triglav v Phillipu, ACT. Nadškofa, Francija, patre in Marijo Anžič je pozdravil predsednik Slovenskega društva v Canberri Franc Čulek. Simon Koštrica, sedaj že študent, je vesel in veselo spet raztegoval harmoniko, veselja, petja, razpoloženja in domačih dobrot je bilo več kot dovolj in dolgo smo bili skupaj. Naš nadškof je posebej pohvalil našega mladega harmonikarja. Ko smo šli prenočit v motel, pa seveda ne sme manjkati še naš “mini party”, saj smo bili prvi večer vsi skupaj!

(Fotografije z obiska v Canberri so spodaj in na strani 56 - zadnja stran ovitka).

OBISK V SYDNEYU

V petek smo se poslovili že zjutraj. P. David je v zgodnjih urah poletel v Adelaide, p. Ciril in Marija dopoldne v Melbourne, nadškof p. Stane, Franci in p. Darko pa smo se odpeljali z avtom proti Sydneyu. Spotoma smo obiskali Penrose Park, našo Božjo pot in slovensko kapelico. V cerkvi so ravno končali sv. mašo, ko nas je prior p. Gabrijel povabil v obednico na kozarček in klepet. Zunaj je bilo kar vroče, 35 stopinj, kljub bratu vetru, ki je pridno popihljaval. Popoldne ob treh smo prispeli v naš Merrylands in sedli h kosilu, ki ga je pripravila naša pridna kuharica Ema Jaksetič. Morda bi uspeli kaj pokukati v našo prestolnico, vendar je huda nevihta prekrižala načrte. Jutri bo kaj več Sydneya! Zvečer, ko smo obhajali sv. mašo, se je že zvedrilo.

Sončno sobotno jutro, 23. januar 2016, je bil spet velik dan za našo slovensko farno družino, saj smo se zbrali ob 9.uri dopoldne k blagoslovu razširjenega slovenskega dela pokopališča ***(foto zgoraj)***. Natančno leto dni je od prvega sestanka z odborniki katoliškega dela pokopališča, prvih iskanj, prizadevanj in v naslednjih mesecih je slovenska Božja njiva dobila novo podobo, sosednjo parcelo, ki je bila še prosta, žarni zid, park in kip sv. Rafaela, in novo ime ST. RAPHAEL'S SLOVENIAN LAWN. Kar lepo število se nas je zbralo k blagoslovu pokopališča in novega kipa sv. Rafaela. Med nami so bili konzul Anthony Tomažin z družino, bivši častni generalni konzul g. Alfred Brežnik AM in ga. Jeni Brežnik, predsednik Slovenskega društva Sydney g. Štefan Šernek in ga. Ana Šernek, predsednik Kluba Triglav Mounties g. Peter Krope in ga. Ivica Krope, predsednik Slovenian Media House in predstavnik v Svetu Vlade Republike Slovenije g. Florjan Auser in predstavniki Odbora katoliškega pokopališča Catholic Cemetery Board. Predsednico arhivske organizacije Martho Magajna je zastopal mož Lojze. Po osvežilni pitni vodi in klepetu ob kavi s Fredijem in Jeni ter Starihovimi v bližnji kavarni smo se odpravili v mesto Sydney. Čas je kratek, zato smo se povzpeli na stolp Sydney Tower, obiskali katedralo Matere Božje St. Mary's Cathedral, šli čez botanični vrt do Operne hiše in z ladjo "stisnili" še eno uro pod Harbour Bridge, do Darling Harbourja in nazaj. Po večerni sv. maši smo bili povabljeni v Klub Triglav na večerjo.

Nadškof z Olgo Lah in njenim očetom Vinkom Ovijačem ter z družino Ivana in Clare Brcar.

V nedeljo, 24. januarja, smo obhajali slovesno sv. mašo pri Sv. Rafaelu. Z nadškofom patrom Stanetom sva somaševala patra Ciril in Darko, ki je v uvodu pozdravil nadpastirja, njegovega brata in vse navzoče. Pri sv. maši so se nam pridružili že omenjeni predstavniki naših slovenskih organizacij, veleposlanica gospa Helena Drnovšek Zorko, predsednica arhivske organizacije HASA NSW Martha Magajna in mož Lojze Magajna, novinarka radia SBS Tania Smrdel in s. Marie Julie Brcar. Pri sv. maši je pel naš mešani cerkveni pevski zbor, ki ga vodi Uroš Ergaver, na orgle je igral Damijan Nemeš. Nadškof p. Stane nas je ob nedeljski Božji besedi spomnil na Jezusovo in naše poslanstvo, maziljenje zaznamovanost kakor je bil Gospod Jezus maziljen s Svetim Duhom in izpolnjuje Očetovo voljo, tako nas vabi k sodelovanju v svojem Očetovem odrešenjskem načrtu.

Ob koncu sv. maše je naš nadpastir podelil na predlog Frančiškovih bratov iz Avstralije najvišje odličje Slovenske škofovske konference sv. Cirila in Metoda Alfredu in Jeni Brežnik ***(fotografija desno zgoraj)*** ter Dušanu in Saši Lajovic. Pater Ciril je povedal obrazložitev, Alfred Brežnik pa se je zahvalil nadškofu v imenu vseh. Ker sta se Dušan in Saša Lajovic opravičila zaradi zdravstvenih razlogov, so ju gospa veleposlanica, p. Ciril ter Alfred in Jeni Brežnik obiskali na domu in izročili odličje Slovenske škofovske konference ***(druga fotografija desno).***

Naš gospod nadškof se nam je tudi sam zahvalil ob koncu sv. maše in izročil pozdrave p. Valerijana, ki je pred kratkim praznoval svoj življenjski jubilej 90. rojstni dan.
Kosilo v naši dvorani sta pripravili Olga Konda in Jenny Stariha. Pomagali so Jožica Modrijančič, Jožko Marinč, Mici Konda in še drugi ***(fotografija na strani 9).*** Vsem velik Bog lonaj! V dvorani nas je pozdravila in nagovorila gospa veleposlanica Helena Drnovšek Zorko. Nadškofa sta prišla pozdravit tudi sosed župnik melkitske župnije sv. Elija p. Joshua Anwar El Khoury in diakon Georges Tadourian.

OBISK V WOLLONGONGU

V nedeljo popoldne smo se odpravili v Wollongong, kjer se je zbralo 58 rojakov. Somaševala sva p. Darko in frančiškan p. Ivo Tadić iz province Bosne Srebrene, ki vodi hrvaški misijon in cerkev Marije Kraljice v Wollongongu - Figtree, dober kilometer pred našo cerkvijo vseh svetih in Kluba Planica. Domači mešani zbor, ki ga vodi Barica Brodnik in spremlja organist Andrew Žičkar, je navdušeno prepeval. Pater Darko je pozdravil nadškofa, brata Francija in p. Iva pri sv. maši, predsednik Ivan Rudolf pa v dvorani, kjer smo se zbrali k samopostrežni večerji. P. Ivo se je kmalu poslovil, ker je bil povabljen še drugam, drugi navzoči pa smo pridno napolnili dvorano. Hvala naši kuharici Emi Mailow, njeni hčerki Diani in vsem pridnim, ki ste pripravili dobrote. Bili smo dobra druščina, tudi zapeli smo nekaj domačih in naj povem, da je bilo narodnih noš veliko več kot v Sydneyu. Naj bo za zgled in spodbudo. Srečno smo prišli domov in zjutraj gremo proti vzhodu na Gold Coast. Malo več kot dobro uro z letalom Jetstar in naša družba je s patroma Cirilom in Davidom ter misijonarko Marijo spet popolna.

pater Darko

OBISK V MARIAN VALLEY V QUEENSLANDU

V sredo, 27. januarja 2016, smo v Marijini dolini v Kraljičini deželi dobili obisk ljubljanskega nadškofa Staneta Zoreta. Obiskal nas je skupaj s svojim bratom Francijem in s patrom Cirilom, patrom Davidom in patrom Darkom. V Marijinem svetišču je pozdravil goste predstojnik pater Oskar, pojskega rodu in iz reda sv. Pavla puščavnika. Naša slovenska skupnost tukaj se vidno krči, zato nas je na žalost vedno manj prisotnih pri slovenskih srečanjih. To smo g. nadškofu že ob njegovem prihodu potožili, ki pa nas je znal lepo svetopisemsko potolažiti, saj pri Bogu števila niso važna, važna je vera in naši odnosi do nebeškega Očeta. Gospod nadškof Stane Zore je odličen govornik in nas je njegova pridiga hitro prevzela, da smo z veseljem sprejemali vse razlage in poučne nauke. Bila je res lepa in slovesna sveta maša, kjer so z g. nadškofom somaševali 4 duhovniki. Po sveti maši smo se v procesiji odpravili do naše slovenske kapele Marije Pomagaj. Med potjo smo s patrom Darkom, ki je vodil petje, prepevali lepe slovenske Marijine pesmi. Pri kapeli pa so sledile še pete Marijine litanije.
Pogrešali pa smo tukaj pri sprejemu g. nadškofa Staneta Zoreta otroke iz novo ustanovljene slovenske šole in učiteljice, ki poučujejo slovenščino otroke mlajših slovenskih družin, ki so se zadnja leta naselili v Kraljičini deželi.
Skupaj z gosti smo se slikali skupinsko in posamezno, kjer smo v slikah želeli ohraniti lepe spomine na lepo in veselo srečanje. Vpisali smo se tudi v spominsko knjigo, ki je v kapeli Marije Pomagaj in je dostopna vsem obiskovalcem svetišča. Vsi navzoči so pohvalili lepo predstavljeno in okrašeno kapelo Marije Pomagaj. Tudi zunanjost Marijine kapele je obdana s čudovitim vrtom, da naredi na vsakega romarja lep in dobrodošel vtis. Za slovesnost obiska gostov so očistili in pripravili našo Marijino kapelo Jože in Marta Gjerek s pomočjo Ivana Pišotka in njegovega sorodnika Primoža Ozimiča, ki je trenutno na obisku iz Slovenije. Kapelica je bila res v odličnem stanju. Po končani slovesnosti smo bili povabljeni na skupno kosilo, ki ga je pripravila Marta Gjerek s pomočjo Pavle Vohar. Tam smo imeli priliko še za nadaljnje medsebojne pogovore z gosti in prijatelji. Gospod nadškof nam je tudi prinesel pozdrave patra Valerijana, ki je sedaj v Ljubljani med brati frančiškani.
Naslednja slovesnost v Marijini dolini bo septembra meseca, ko bomo praznovali 7. obletnico blagoslovitve. Tako se je končalo naše srečanje z g. nadškofom Stanetom Zoretom in vsemi gosti v veselem in prazničnem vzdušju.

Mirko Cuderman QLD

OBISK V ADELAIDI

Ljubljanski nadškof metropolit p. Stanislav Zore OFM je prispel v Adelaido v petek, 29. januarja 2016 popoldne. Z njim je prišel njegov brat Franci, naša pastoralna sodelavka Marija Anžič in z njimi sem bil tudi sam, p. David, sedanji voditelj Slovenskega misijona Svete Družine v Adelaidi. Prileteli smo z Zlate obale, kjer je nadškof maševal v Marian Valley. Najprej smo se napotili v bližnji samostan malteških sester frančiškank, kjer imajo tudi svoj dom za starejše in bolne in kjer slovenski patri mašujemo, ko smo v Adelaidi. Tam sta se nam pridružila še dva frančiškana, ki živita v Adelaidi, p. Gabriel, malteški kaplan in p. Luke, ki živi v Vila Saint Hilarion. Pater Laszlo Horvath je žal bil odsoten, če ne bi bila to priložnost, da bi se zbrali vsi štirje frančiškani, ki

delujemo v adelaidski nadškofiji. Skupaj s sestrami in oskrbovanci Doma smo obhajali sveto mašo. Po maši in krajšem druženju smo se odpravili proti naši cerkvi in našemu domu v West Hindmarsh. Tam sta nas pred cerkvijo pričakala Danilo in Ivanka Kresevič, »angela varuha« naše cerkve, ki sta nas takoj po prihodu pospremila v cerkev, kjer je p. nadškof že večkrat maševal ob svojih prejšnjih obiskih, ko je obiskoval naše skupnosti in brate kot provincial slovenskih frančiškanov.

Adelaidski nadškof vsako leto ob koncu januarja povabi duhovnike, ki delujemo v nadškofiji, na piknik oz. BBQ večerjo. Slučajno je letos to sovpadalo z obiskom p. nadškofa Staneta, zato nas je nadškof Wilson povabil, da se tudi mi udeležimo tega srečanja in ima nadškof p. Stane srečati, ne samo njega, ampak tudi druge duhovnike nadškofije. V druženju in pogovoru smo preživeli lep večer, saj sta bila tam tudi generalni vikar Philip Marshal in upokojeni adelaidski nadškof Leonard Faulkner, veliki prijatelj Slovencev.

Naslednji dan sta si gosta v spremstvu pastoralne sodelavke Marije ogledala adelaidsko stolnico in mesto ter nekaj okolice, zvečer pa smo imeli na vrtu naše hiše ob cerkvi v West Hindmarsh piknik in srečanje za tiste člane naše skupnosti, ki največ sodelujejo in prispevajo k skrbi za našo cerkev, za našo skupnost in ki pomagajo pri bogoslužju. Tudi tega srečanja se je udeležil adelaidski nadškof msgr. Philip Wilson in tako sta lahko oba nadškofa srečala naše dobre in požrtvovalne ljudi, ki so meni in Misijonu v največjo pomoč in oporo.

V nedeljo, 31. januarja 2016, smo obhajali slovesno sveto maše, ki se je je poleg adelaidskega nadškofa msgr. Philipa Wilsona udeležil tudi generalni vikar Philip Marshall. Goste je pozdravil g. Ivan Legiša, otroci so obema nadškofoma podali šopek cvetja, adelaidski nadškof pa je p. nadškofu Stanetu v znamenje prijateljstva in zaupanja izročil tudi svojo pastirsko palico, ki jo je uporabljal pri maši. Pastirska palica je namreč znamenje pastirske službe in jo uporablja škof samo v svoji domači škofiji, ki mu je zaupana. Lahko pa izjemoma dovoli uporabo palice tudi drugemu škofu. Nadškof Wilson je v začetku maše tudi lepo pozdravil nadškofa p. Staneta in našo skupnost, za kar se mu je p. Stane v začetku pridige v angleščini tudi lepo zahvalil.

Pesnik Ivan Legiša je pozdravil g. nadškofa v cerkvi ob začetku slovesnosti:

Spoštovani ljubljanski nadškof in metropolit pater Stane Zore!
Your Grace Archbishop Philip Wilson! Respectable Vicar General Philip Marshall.
Spoštovana laiška misijonarka Marija Anžič! Spoštovani častni konzul g. Adrijan Vatovec in soproga Irena! Spoštovani predsednik kluba g. Ivan Cafuta in žena Olga!
Posebno pozdravljen in dobrodošel g. Franci Zore, brat našega prevzvišanega nadpastirja. Želimo Vam, da se bi med nami dobro počutil ter si nabral lepih spominov. Dragi verniki Sv. Družine, dragi gostje, dear parishioner, dear guests! Dobrodošli and welcome to help us to celebrate this our special Holy Eucharist in the loving mercy of God.

So trenutki, ki ostanejo v spominu; eden takih trenutkov je bil, ko ste častiti provincial p. Stane Zore prišel in kot služabnik vdano in pohlevno pospremil bolnega patra Janeza nazaj v domovino. Enako danes, z Vašo avtoriteto bi lahko poslal koga drugega, da Vas nadomešča - toda ne! V svoji nenehni skrbi ste si sam oprtal sandale, vzel palico v roko in kot dober pastir ste zapustil svojo veliko čredo in v moči Sv. Duha prišel iskat nas izgubljene. Danes naša srca so polna krščanskega veselja. Veselili smo se že, ko smo izvedeli, da ste bil povišan v nadpastirja, danes pa imamo priliko, da Vam osebno sežemo v roko in se zahvalimo Bogu, ki si je izbral in povišal svojega zvestega, skromnega, ponižnega in usmiljenega brata, da je tako osramotil modre.
Spoštovani voditelj, ki nas danes posvečujete; potem ko ste se razcvetel v Frančiškovem uboštvu Vas je iz Vaše ponižnosti Bog z vso božjo ljubeznijo poklical in Vam naložil veliko odgovornost. Danes ste Vi naš glasnik, ki nam ohranja zavezo z Bogom, ki so jo naši očetje sklenili pred mnogimi stoletji. Zahvaljujemo se Vam, ker ste prišel v našo oporo in tolažbo. Zahvaljujemo se Vam za našega patra Davida. Vsi bi radi, da bi bil p. David vedno med nami, vendar se tolažimo, ker vemo, da Vam je bilo težko najti rešitev.
Kot ste se lahko sam prepričal, z novim patrom so prišle nove misli, nove ideje in novi pogledi pa tudi nova ustvarjalnost božjih darov in karizem, da lahko z novim okrepljenim zaupanjem gledamo naprej. Patra Davida smo sprejeli za svojega, ga imamo radi, mu zaupamo, mu sledimo ter mu skušamo pomagati.
Dragi nadškof, kako lepo in dobro nam je Slovencem, ki imamo nadpastirja, ki govori z radostjo prostrane ljubezni v sebi. Hvalimo Gospoda za tega služabnika oznanjevalca Kristusovega evangelija in ljubitelja materinega jezika. Po božji volji zahvaljujmo Boga Gospoda našega in molimo za Vas, ker smo slišali za Vašo vero in za ljubezen, ki jo gojite do vseh nas.
Kristusov in v vsem Njemu po volji postavljen ste nam za luč, kako živeti za druge in se zanje žrtvovati. Bog Vam daj moč, da bi prihodnjim rodovom ohranil in rešil največje vrednote življenja. Želimo, da Vam bi verniki zaupali in Vam sledili po poti, ki jo imate za vredno.
Danes, ko boste odšel, za Vami bomo pustili odprta vrata in upamo, da se še kdaj vrnete v našo cerkev Svete Družine ter nam napolnite srca z ljubeznijo Vaše mehke pesniške duše.
V jubilejnem letu usmiljenja in naprej vsi vztrajajmo V PLAMENU VERE V BOGA.
MOLIMO IN SE ZAHVALJUJMO ZA VAŠO SKRB TER SE POTRUDIMO ŽIVETI VZGLEDNO KOT PRAVI KRISTJANI.
IN THIS JUBILEE YEAR OF MERCY LET US ALL EMBRACE GOD'S LOVE AND HOPE AND DRAW CLOSER TO CHRIST OUR GOD.

Ker smo darovali sveto mašo za vse žive in pokojne člane našega Misijona, še posebej za pokojnega p. Janeza, graditelja tega našega skupnega doma, so za darovanje predstavniki skupnosti prinesli darove: pred običajnimi »mašnimi« darovi tudi hleb kruha in vrč vina, kar je krasilo oltar do konca maše. Po obhajilu so najprej otroci Pistorjeve družine pod vodstvom Rebeke zapeli animirano božično pesem ***(fotografija na strani 3)***, častni konzul Republike Slovenije v Adelaidi, g. Jadran Vatovec, in naša organistinja Katarina Pistor ***(fotografija spodaj)*** pa sta zapela božično pesem, katere besedilo je napisal nadškof in ga je uglasbil g. Jadran Vatovec.

Pater Stane je bil tudi pesnik in pred nekaj leti je izšla njegova pesniška zbirka. To je bilo prvič, da je p. nadškof slišal svojo pesem uglasbeno oz. zapeto. G. Vatovec je p. nadškofu tudi izročil notni zapis. Ob koncu maše sem se obema nadškofoma zahvalil za obisk, za daritev svete maše in za opogumljajoče in vzpodbudne, predvsem pa prijateljske besede p. nadškofa Staneta. Vsi smo bili povabljeni v »dvoranco« za našo hišo na srečanje z obema nadškofoma in na kosilo. Naše srečanje se je odvijalo in končalo v prijetnem, prisrčnem in prijateljskem vzdušju.

Popoldne smo obiskali še Slovenski klub, kjer nas je sprejel predsednik Ivan Cafuta, ki je nadškofovemu bratu Franciju, ki je bil seveda prvič tam, razkazal prostore kluba, na poti na letališče pa smo v domu za starejše obiskali tudi Ivana Zagorca. Poleg slovenskih frančiškanov, ki so odličje prejeli ob 50-letnici delovanja leta 2001, je bil Ivan Zagorc do tega nadškofovega obiska prvi in edini prejemnik odličja Svetega Cirila in Metoda, ki je najvišje odlikovanje Slovenske Cerkve v Avstraliji. Dobil ga je za zasluge pri gradnji naše slovenske cerkve v Adelaidi in tamkajšnje skupnosti ***(foto levo)***.

Letos so to odličje prejeli tudi zakonca Fredi in Jeni Brežnik ter Dušan in Saša Lajovic iz Sydneyja, kot ste lahko že prebrali. Iz doma za ostarele smo se odpravili na letališče in poleteli v Melbourne, saj sta naslednji dan, 1. februarja, pater nadškof Stane in njegov brat Franci že odpotovala nazaj proti Sloveniji.

Adelaidski Slovenci smo bili izredno veseli obiska in smo sedaj zanj neizmerno hvaležni Bogu in njemu. Patru nadškofu smo še posebej hvaležni, da je avgusta 2013 prišel v Adelaido samo zato, da je lahko nazaj v Slovenijo pospremil bolnega dotedanjega tukajšnjega slovenskega duhovnika p. Janeza Tretjaka, ki je manj kot leto pozneje v Sloveniji umrl. In tedanji provincial p. Stane je tisti, ki je prišel leta 2013 na Kostanjevico, kjer sem bil takrat župnik in samostanski predstojnik in mi predlagal, da bi šel v Avstralijo. Verjetno je tudi eden zadnjih, če ne zadnji uradni dopis, ki ga je kot provincial napisal ter podpisal, ko je nadškofu Wilsonu predlagal, da me imenuje za voditelja Misijona v Adelaidi. Z njegovim bratom Francijem pa sva bila sošolca v gimnaziji v Kamniku, kjer sva skupaj maturirala in se od tistih časov nisva več veliko videla. Obisk je imel zato zame še tudi povsem osebno noto in veselje je bilo, in je še vedno, toliko večje.

Bogu hvala in hvala p. nadškofu Stanetu še enkrat – in naj se uresničijo želje, ki so bile v srcu slehernega od nas, ko sta nadškofa Stane in Philip v dvoranci po kosilu razrezala slavnostno torto, ki jo je pripravila Angela Dodič: da bi se kmalu spet srečali v Adelaidi!

pater David

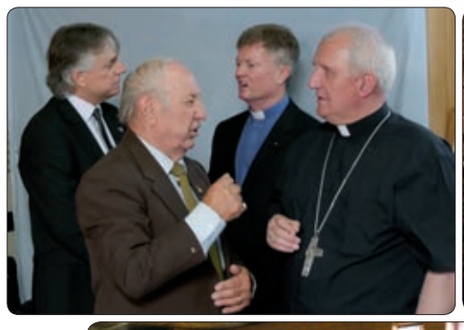

Tako sklepamo to praznično, veselo, domače in hvaležno poročilo o našem praznovanju o obisku ljubljanskega nadškofa in metropolita patra Staneta Zoreta OFM v naših občestvih v Viktoriji (VIC), Australian Capital Territory (ACT), New South Walesu (NSW), Queenslandu (QLD) in Južni Avstraliji (SA). Bili so to zares praznični dnevi milosti. Hvaležnost smo izrekli nadškofu patru Stanetu in njegovemu bratu Franciju za obisk. Hvaležni smo tolikerim, ki ste bili dejavno vključeni v pripravo in uresničitev obiska. Vsem, ki ste našli čas, voljo in pripravljenost, da se duhovno okrepimo ob začetku leta 2016, ko se s hvaležnostjo spominjamo vseh in vsega, kar je bilo storjenega v dolgih desetletjih slovenskega ustvarjanja pod Južnim križem. Toda zgodovinski spomin ni dovolj, če ne prebuja sedanje ustvarjalnosti in ohranjanja pri življenju v novih razmerah in možnostih vse, kar je bilo z zagnanostjo mladostnih moči narejeno. Zato je tudi nadškof večkrat izrekel zahvalo vsem vam, ki še danes s svojimi močmi, talenti, molitvijo in dobroto podpirate in ohranjate poslanstvo naših slovenskih misijonov v Avstraliji. Bratje frančiškani - pater Ciril, pater Darko, pater David - in laiška misijonarka in sourednica naše revije Misli Marija Anžič smo od srca hvaležni vsem, ki ste tako dobri, pozorni in razumevajoči do nas vseh.

Božji objem naj bo naša sreča! Bog živi!

Nadškof in njegov brat Franci sta v ponedeljek, 1. februarja 2016 zvečer, odpotovala domov v Slovenijo, kjer so ga že naslednji dan, na svečnico, 2. februarja, čakale delovne obveznosti, saj je že tisti večer v Ljubljani gostil državnega tajnika Vatikana - vatikanskega ‚zunanjega ministra‘ kardinala Pietra Parolina, ki je v Ljubljani odprl in blagoslovil nove prostore nunciature ter sklenil leto posvečenega življenja.

Zadnji dan smo obiskali še Victoria Police Academy v Glen Waverley, kjer so za slovo prejeli v dar posebne spominske medaljone s simbolom viktorijske policije in sv. Mihaela, njihovega zavetnika.

Nadškofu patru Stanetu smo hvaležni za njegov pastoralni in bratski obisk. Nadškof in njegov brat Franci pa sta hvaležna za vse pozornosti in srečanja, ki sta jih doživela ob rojakih in z rojaki in sta se že večkrat oglasila s hvaležnimi pozdravi za vse.

pater Ciril

Revija MISLI je 25. januarja 2016 vstopila v 65. leto svojega rednega izhajanja. Izšla bo v šestih številkah kot dvomesečna revija. Naročnina za letošnje leto je $ 60, letalsko po svetu $ 120. Hvala vsem, ki redno poravnate naročnino za tekoče leto in darujete v tiskovni sklad patra Bernarda. **Hvala vsem sodelavcem in dobrotnikom našega misijona in pri reviji Misli; hvala za vse Vaše delo, darove in praznična voščila.** Vedno znova smo potrjeni **z Vašo zvesto pozornostjo, pripravljenostjo za pomoč in dobroto. Bog povrni vsem!**

NAROČNINO IN DAR za tiskovni sklad patra Bernarda lahko nakažete z osebnim ali bančnim čekom ali Money Order na ime MISLI. Poštni naslov je: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101. Lahko pa tudi preko NetBank na račun MISLI, Commonwealth Bank, Kew, BSB 06 3142, Bank Account Number: 0090 1561 - in NE POZABITE NAPISATI SVOJEGA IMENA IN PRIIMKA, sicer ne moremo vedeti, kdo je nakazal naročnino. Hvala!

Sedaj imamo primera, da je neznani naročnik 4. februarja 2016 nakazal na račun Misli na banki v Cash Department Branch Weston $ 200 in nekdo drug 29. januarja 2016 v Belconnen Mall $ 80. Prosimo vse, da preverite podatke plačila za Misli, ki so natisnjeni nad Vašim naslovom na kuverti, v kateri ste prejeli zadnje Misli in nam sporočite, če niso pravilni. Zadnje naročnine smo vpisali 14. februarja 2016.

IZPOD TRIGLAVA

Tone Gorjup

KARDINAL PAROLIN V LJUBLJANI

V začetku februarja 2016 se je na tridnevnem obisku v Sloveniji mudil vatikanski državni tajnik kardinal Pietro Parolin. Glavni razlog za njegov prihod je bil blagoslov nove apostolske nunciature na ulici Janeza Pavla II. v Ljubljani. Na kraju vatikanskega diplomatskega predstavništva sta stali dve stavbi, zgrajeni po ljubljanskem potresu; starejšo so po napotkih spomeniškega varstva temeljito obnovili, mlajšo pa podrli in na njenem mestu zgradili novo. V prenovljeni stavbi so pisarne, prostori za sprejeme in druge potrebe, v novo zgrajeni pa so bivalni prostori in kapela, ki jo krasi mozaična poslikava slovenskega jezuita p. Marka Ivana Rupnika. Na slovesnosti blagoslova 3. februarja opoldne so se na povabilo apostolskega nuncija v Sloveniji nadškofa Juliusza Janusza zbrali slovenski škofje, predsednika države in državnega zbora, predstavniki diplomatskega zbora in še nekateri gostje. Prvi mož vatikanske diplomacije kardinal **Pietro Parolin** je v nagovoru pred blagoslovom nunciature dejal, da gre za pomemben trenutek v odnosih med Slovenijo in Svetim sedežem. Spomnil je, da je papeška diplomacija med najstarejšimi na svetu. Poslanstvo Svetega sedeža je večstransko. V svetu diplomatskih odnosov je moralni glas, svet opominja na presežne vrednote in brani temelje, na katerih stoji vsaka civilizacija, na primer družino. Pojasnil je tudi, zakaj je potrebna nunciatura:

„*Da bi Sveti sedež lahko primerno opravljal to poslanstvo in bil pozoren do krajevnih Cerkva in človeških potreb, mora biti prisoten na primeren način v različnih delih sveta. Zato je gradnja apostolske nunciature, kot je ta, znamenje želje Svetega sedeža, da utrdi trdno in trajno prisotnost v državi, v duhu razumevanja in učinkovitega sodelovanja z vlado in krajevno Cerkvijo.*“ Nunciatura je imela začasne prostore na Krekovem trgu, kjer je sedež Družine in nekaterih drugih katoliških ustanov. Svoje prostore pa je dobila po dobrih dvajsetih letih ter številnih zapletih in ovirah. Sprva naj bi nunciatura stala v Trnovem, a se je morala umakniti sedanji Barjanski cesti. Tudi pri sedanji lokaciji ni šlo brez sodnih postopkov. Kardinal Parolin se je med obiskom v Sloveniji srečal s slovenskimi škofi, obhajal dan posvečenega življenja z redovniki in redovnicami ljubljanske nadškofije, obiskal najvišje predstavnike države, pred koncem pa še center za begunce v Dobovi, občino Brežice in škofijski ordinariat v Novem mestu.

BOŽJI SLUŽABNIK ALOJZIJ KOZAR

V najmanjši slovenski škofiji so se na praznik Brezmadežne razveselili novice iz Vatikana, da se sme nekdanji odranski župnik Lojze Kozar starejši imenovati božji služabnik. Nadškof Peter Štumpf je novico oznanil pri slovesni maši, s katero so vstopili v leto usmiljenja. Tako ima škofija Murska Sobota ob Božjem služabniku Danijelu Halasu še drugega Božjega služabnika Alojzija Kozarja. Novico so zbrani duhovniki in verniki sprejeli z navdušenim aplavzom. Škof je dodal še osebni spomin na Božjega služabnika Alojzija Kozarja, s katerim se je srečal zadnji dan njegovega življenja in pri njem tudi opravil sveto spoved. Tako nas po škofovih besedah nov Božji služabnik vabi na pot spreobrnitve, da pogumno stopamo skozi vrata Božjega usmiljenja in tudi drugim odpiramo vrata, ki vodijo h Kristusu.

MISIJONARJI USMILJENJA TUDI V SLOVENIJI

Na pepelnico je papež Frančišek maševal v baziliki sv. Petra v Vatikanu z duhovniki, ki so bili na začetku postnega časa kot misijonarji usmiljenja poslani po vsem svetu. To so duhovniki, ki so jih izbrali v krajevnih Cerkvah zaradi njihovih pastoralnih veščin, zlasti na področju podeljevanja zakramenta sprave. Papež jih je povabil v Rim, kjer jim je med drugim naročil, naj bodo v svojih škofijah posebej izbrane priče ter oznanjevalci svetega leta, ki prinašajo ljudem Božje usmiljenje. Spodbudil jih je, naj bodo ponižni in modri spovedniki, sposobni deliti odpuščanje vsem, ki bodo želeli odložiti težo svojih grehov. Papež jih je namreč pooblastil, da v letu usmiljenja podeljujejo odvezo tudi za grehe, ki so pridržani Svetemu sedežu. Pri maši na pepelnično sredo jim je podelil „mandat“ in jih poslal nazaj v njihove škofije, kjer bodo opravljali zaupano nalogo v letu usmiljenja. Iz Slovenije sta se srečanja udeležila rektor narodnega svetišča Marije Pomagaj na Brezjah p. dr. Robert Bahčič OFM in ljubljanski stolni župnik msgr. Jože Plut. Poleg njiju je papež to nalogo zaupal še več drugim duhovnikom v Sloveniji. Tako imajo misijonarje usmiljenja vse škofije, pa tudi glavne božjepotne cerkve pri nas.

BOŽJE IME JE USMILJENJE

V več kot osemdesetih državah sveta, tudi v Sloveniji, je 12. januarja 2016 izšla papeževa knjiga v obliki intervjuja z naslovom Božje ime je Usmiljenje. S papežem Frančiškom se je pogovarjal italijanski novinar Andrea Tornielli. Knjigo so predstavili istočasno v Rimu, v nekaterih prestolnicah sveta in v Ljubljani. Ob izidu slovenskega prevodu sta knjigo predstavila nadškof Stanislav Zore in direktor Družine Tone Rode. Papež v pogovoru z omenjenim novinarjem podrobno pojasnjuje razloge za razglasitev izrednega svetega leta usmiljenja ter pri tem pogosto navaja spomine iz mladosti in ganljiva pastoralna doživetja ob srečanjih za najrazličnejšimi ljudmi. Poudarja, da Cerkev nikomur ne sme zapreti vrat, ampak mora, ob spoštovanju etičnih in teoloških vidikov, vsem pomagati, da se odprejo za Božje usmiljenje, sprejmejo odgovornost za svoja dejanja in se uprejo hudemu. Nadškof Stanislav Zore je poudaril, da papež ne uči, ampak se pogovarja o usmiljenju na osnovi izkušenj in ob zavedanju lastne grešnosti. Posebej pa opozori na pomen sočutja, usmiljenja in odprtosti do drugih ljudi s premagovanjem lastne brezbrižnosti.

GROBNICA V KOPRSKI STOLNICI

V stolni cerkvi Marije vnebovzete v Kopru so zgradili novo grobnico. Škofje so navadno pokopani v grobnici, ki pa je koprska stolnica ni imela. Škof Jurij Bizjak si je zato želel, da bi imeli tak prostor. Pridobili so potrebna dovoljenja in uredili grobnico za prezbiterijem, v kateri je lahko pokopanih dvanajst škofov. Že ob smrti škofa Janeza Jenka konec leta 1994 so namreč iskali najbolj primeren prostor za pokop, saj je bila njegova želja, da bi bil pokopan v grobnici pri nogah sv. Nazarija. Zaradi neugodnih razmer in pomanjkanja časa so ga pokopali v sarkofagu pri stranskem oltarju, pobuda za škofovsko grobnico pa je ostala. Ker so jo decembra lani končali, so obletno mašo ob smrti škofa Jenka izkoristili tudi za prenos njegove krste izpod stranskega oltarja Svetega Rešnjega telesa v novo grobnico. Slovesnost, ki jo je vodil škof Jurij Bizjak je bila 30. decembra 2015. Pri oltarju se mu je poleg upokojenega škofa Metoda Piriha pridružilo še štirideset duhovnikov. Škof Bizjak - vesel, da so lahko izpolnili željo prvega škofa obnovljene koprske škofije - je pojasnil, da ima vsak škof ordinarij pravico biti pokopan v svoji stolni cerkvi. Ob tem je spomnil na primer iz Stare zaveze. Tudi očak Jožef je naročil Izraelcem, naj njegove kosti odnesejo s seboj, in to se je več kot štiristo let pozneje ob izhodu iz Egipta tudi zgodilo. Škof Metod Pirih, ki je nasledil Jenka in ga je dobro poznal že kot njegov tajnik, je povedal, da je bil Janez Jenko značajen mož, ki je svoje škofovsko geslo „Vera zmaga!“ tudi živel. Čeprav je navzven deloval odločno, morda celo nekoliko trdo, pa je bil zelo dober, odprt, plemenit, velikodušen in požrtvovalen ter vedno pripravljen tudi materialno pomagati ljudem v stiski.

NATAŠI GOVEKAR VISOK POLOŽAJ V VATIKANU

Papež Frančišek je sredi lanskega leta ustanovil Tajništvo za komunikacije in vanj povezal vse vatikanske medije. Tajništvo ima več oddelkov in od 9. februarja letos enega od njih, teološko-pastoralni oddelek, kot direktorica vodi profesorica teologije Nataša Govekar, doma iz Šempetra pri Novi Gorici. V Ljubljani je študirala teologijo in slovenski jezik s književnostjo in doktorirala na fakulteti za misijologijo na Gregoriani v Rimu. Nataša Govekar je članica ekipe študijsko raziskovalnega centra Aletti, ki deluje v sklopu Papeškega Vzhodnega inštituta.

BEGUNSKA KRIZA

V Slovenijo je od začetka leta 2016 do 12. februarja vstopilo 85.262 prebežnikov, od sredine oktobra 2015 pa že 463.866. Večina še vedno nadaljuje pot proti Avstriji in Nemčiji. Ker pa državi zaostrujeta azilno politiko, je v to prisiljena tudi Slovenija. Politične stranke se za enkrat ne morejo poenotiti kako stroga naj bodo določila na tem področju. Vlada je medtem sporočila, da so stroški državnega proračuna povezani z begunci znašali več kot dvajset milijonov evrov.

SLOVENSKI VOJAKI ZNOVA V IRAK

Vlada je v začetku februarja sprejela sklep o okrepljenem sodelovanju Slovenije v mednarodni koaliciji proti Islamski državi. V drugi polovici leta bo v Irak poslala šest, pozneje pa do petnajst vojaških inštruktorjev. Nameščeni bodo v prestolnici iraškega Kurdistana v Erbilu. V tamkajšnjem centru za usposabljanje bodo sodelovali pri urjenju kurdskih oboroženih sil, tako imenovanih pešmerg. Slovenija bo tja poslala tudi nekaj vojaške opreme in orožja.

NACIONALNA GARDA

Strokovni svet SDS je sredi januarja predstavil zamisel o ustanovitvi nacionalne garde. Ta bi delovala znotraj Slovenske vojske in bi bila vpoklicana v primeru naravnih nesreč in spremenjenih varnostnih razmer. Nacionalna garda bi štela do petindvajset tisoč gardistov in bi nadomestila tri sedanje rezervne sestave. Predsednik sveta Aleš Hojs je pri tem predstavil dva temeljna elementa nacionalne garde: „Prvi je ta, da

gre za prostovoljno vključitev v nacionalno gardo, torej gre izključno za prostovoljce. Drugi element, ki je ravno tako pomemben, pa je dejstvo, da želimo, da se v to nacionalno gardo vključujejo domoljubi.“ V SDS želijo o omenjenem predlogu odpreti širšo razpravo.

CUKJATI PREDSEDNIK ZBORA ZA REPUBLIKO

Civilno družbena pobuda „Zbor za republiko“ ima od sredine januarja novo vodstvo. Novi predsednik je nekdanji predsednik parlamenta France Cukjati. Zadnja štiri leta je pobudo vodil Lovro Šturm, ki se je za umik odločil iz zdravstvenih razlogov. Sam je za svojega naslednika predlagal Cukjatija, za podpredsednika pa teologa Ivana Štuheca in nekdanjega zunanjega ministra Rupla. France Cukjati je ob prevzemu položaja med drugim dejal: »Že takrat, ko je zaživel Zbor za republiko pod vodenjem dr. Šturma, sem se odločil in začel ukvarjati s pomembnimi vprašanji slovenske države, kot je vzpostavljanje pravne države, kulture dialoga, svobode govora, svobodne gospodarske pobude in predvsem pozitivnega odnosa do lastne države. V ospredju je bila skrb za naš vrednostni sistem, na katerem temelji tako Evropska unija kot naša 25 let stara država. Upam, da bomo v zboru s tem nadaljevali in odpirali vsa ta pomembna vprašanja, ki jih na drugih mestih ni zaznati.«

PREŠERNOVE NAGRADE 2016

Na predvečer slovenskega kulturnega praznika so na državni slovesnosti v Cankarjevem domu v Ljubljani podelili nagrade, poimenovane po največjem slovenskem pesniku. Prešernovi nagradi sta prejela pisatelj Tone Partljič in skladatelj Ivo Petrić. Mariborčan Partljič se je literaturi začel posvečati v šestdesetih letih. Pisal je kratke zgodbe, novele, romane, dramska dela in publicistične sestavke, izdal več humorističnih in satiričnih besedil ter spominskih črtic. Predvsem pa ga poznamo kot komediografa. Najbolj znana je njegova satirična igra „Moj ata, socialistični kulak“, ki je v gledališki izvedbi gostovala tudi v Avstraliji. Ob prejemu nagrade je dejal: »Trdno sem prepričan, da bi Slovenci morali imeti – tako kot imamo Slovensko narodno gledališče Drama – tudi Slovensko narodno gledališče Komedija in da bi morali spodbujati domače komedije.“ V Ljubljani rojeni Ivo Petrić pa je v svoji bogati glasbeni karieri deloval kot oboist, umetniški vodja Slovenske filharmonije, tajnik Društva slovenskih skladateljev, vodja Ansambla Slavko Osterc, vodja edicij pri Društvu slovenskih skladateljev in prav tako predaval na Akademiji za glasbo v Ljubljani. Šest nagrad Prešernovega sklada so dobili skladatelj in zborovodja Ambrož Čopi, režiser Janusz Kica, slikar Aleksij Kobal, Koroška pesnica Cvetka Lipuš, kiparka Mojca Smerdu ter igralka, plesalka in performerka Katarina Stegnar.

PRENOVLJENA NARODNA GALERIJA

Konec januarja 2016 so v Ljubljani odprli prenovljeno Narodno galerijo, v kateri so prvič enotno povezani vsi trije stavbni deli. Najstarejši del, Narodni dom iz leta 1896, je popolnoma prenovljen in povezan z Ravnikarjevim Novim krilom iz leta 1993, oba pa povezuje steklena Vhodna avla iz leta 2001, v kateri je od leta 2008 shranjen originalni Robbov vodnjak. S prenovo so v Narodni galeriji dobili več kot dva tisoč kvadratnih metrov novih razstavnih površin, prostore za izobraževanje, dodatne depoje za shrambo umetnin in servisne prostore. Novo stalno zbirko so povečali za več kot tretjino del – zdaj je v njej skoraj 600 eksponatov.

KELTI S SMARAGDNIH GORA

Narodni muzej v Ljubljani - Metelkova gosti razstavo o Keltih italijanskega Arheološkega muzeja. Na njej je predstavljena arheološka dediščina predrimskih prebivalcev na območju predalpskega in alpskega sveta italijanskega Veneta, Karnije, Furlanije, avstrijske Koroške ter našega Posočja in Krasa od 5. do 1. st. pred Kristusom. Razstava predstavlja Kelte na tem območju v času mlajše železne dobe, ki so s svojim prihodom povzročili pretres v obstoječem redu staroselskih skupnosti. Prinesli so nov umetniški slog, novo materialno kulturo in spremenjene naselbinske vzorce. Na njej je mogoče videti arheološke najdbe grobišč, kultnih mest in svetišč. Velik del najdb prihaja z območja Furlanije, predstavljeni pa so tudi iz Socerba in Škocjana na Krasu ter z Reke pri Cerknem v Posočju. Na razstavi so tudi najdbe izpred Bizjakove hiše v Kobaridu, kjer so leta 2010 odkrili nekaj okostij konj s konjsko opremo keltskega izvora, orožjem in nakitom. Razstava Kelti s smaragdnih gora bo na ogled do 31. marca 2016.

PREVC SVETOVNI PRVAK

Peter Prevc je 16. januarja 2016 postal svetovni prvak v smučarskih poletih. V treh serijah je kar dvakrat popravil rekord letalnice na Kulmu v Avstriji; v prvi je skočil 243 metrov, v tretji pa z 244 metri izboljšal svoj prejšnji rekord. Peter Prevc je sicer najboljši skakalec sezone. Dobil je novoletno turnejo štirih skakalnic, v skupnem seštevku svetovnega pokala pa vodi z veliko prednostjo in je tako vse bliže velikemu kristalnemu globusu, ki ga vsako leto podelijo na zadnji preizkušnji marca v Planici. Slovenski skakalci so v letošnji sezoni odlični tudi sicer. Prevc ima v tej sezoni do 12. februarja že devet zmag, Robert Kranjec pa eno. V postavi Jurij Tepeš, Domen Prevc, Robert Kranjec in Peter Prevc je Slovenija 6. februarja 2016 v Oslu dosegla tudi ekipno zmago. Nepozabna bo ostala tudi trojna zmaga na posamični tekmi 30. januarja v Saporu, ko je zmagal Peter Prevc pred bratom Domnom Prevcem in Robertom Kranjcem. Slovenski skakalci so tako že drugič v zgodovini zasedli vse tri stopničke na zmagovalnem odru v Saporu; leta 2014 so si prva tri mesta razdelili Peter Prevc, Jernej Damjan in Robert Kranjec. Tudi drugih in tretjih mest na stopničkah se je v tej sezoni nabralo kar nekaj. Šestkrat sta na stopničke stopili tudi smučarski skakali Maja Vtič in Ema Klinec.

Praznovanje 90. rojstnega dne p. Valerijana v Ljubljani

Na praznik svetih treh kraljev je v samostanski obednici pri Frančiškanih na Tromostovju v Ljubljani potekalo posebno slavje. Pater Valerijan Jenko je praznoval svoj 90. rojstni dan. Praznovanju so se poleg sobratov pridružile sestre Anica, Marica in Meta, častni konzul Slovenije v Sydneyu Anthony Tomažin, njegov avstralski faran in dr. Zvone Žigon iz vladnega urada za Slovence po svetu. Slednji je p. Valerijanu izročil čestitko resornega ministra Žmavca. Praznovanje se je nadaljevalo v soboto, 10. januarja, z zahvalno mašo za dar življenja in duhovništva v Frančiškovi dvorani na Tromostovju.

Sam sem patra Valerijana srečal v njegovi sobi, ko se je pripravljal na mašo in mu voščil. Vesel, nasmejan in za častitljiva leta kar krepak. Nadel si je habit, počesal snežnobele lase in odpravila sva se k dvigalu in naprej v dvorano, kjer je bil pripravljen oltar. P. Valerijan je v tem prostoru dočakal enega najtežjih trenutkov v življenju, ki bi se lahko končal tudi s smrtjo ali vsaj s taboriščem. Bil je 8. decemeber 1944, ko so v obednico frančiškanskega samostana na Tromostovju vdrli Nemci in brate izgnali na takratni Marijin trg ter preiskali samostan; v klerikatu je bilo skrito orožje. Po čudežu so odpeljali le dva patra, preostali pa so se lahko vrnili. Več kot sedemdeset let po tem dogodu je p. Valerijan v istem prostoru, kjer so takrat trepetali za življenja, daroval zahvalno sveto mašo, za prehojeno pot.

Sestre patra Valerijana ter na njegovi levi častni konzul RS za NSW Anthony Tomažin in provincial p. Marjan Čuden.

V obednici, zdaj dvorani sv. Frančiška, so se ob p. Valerijanu zbrali njegovi najbližji: že omenjene sestre z drugimi sorodniki, prijatelji, znanci ter nekateri sobratje s Tromostovja in bližnjih samostanov. Provincialni vikar in gvardijan p. Ambrož Mušič je na začetku svete maše dejal: „Hvaležni smo za vseh devetdeset let življenja našega Jožeta oziroma p. Valerijana. Naj bo ta sveta maša zares darovana po namenu, kot ga želi naš pater in v priprošnjo za vse tiste ljudi, ki so ga v življenju spremljali, za vse izseljence, katerim je služil v daljni Avstraliji.“ Bogoslužju božje besede je sledil kratek pogovor s slavljencem, ki se je spomnil nekaterih pomembnih postaj v svojim življenju. Najdlje se je zaustavil pri prihodu v Merrylands, prvih praznovanjih v dokaj skromnem svetišču in gradnji nove cerkve sv. Rafaela. Hvaležen za vsa svoja leta je dejal, da je treba sprejemati življenje z vsem, kar prinaša; obenem pa vsak dan, vsako leto, narediti, kar zmoremo. Rojakom v daljni Avstraliji pa je zaželel: „Držite svojo vero, ki ste jo dobili od staršev. Držite se slovenske besede, še zlasti v molitvi in pri sveti maši!“ Obhajilu je sledila zahvalna pesem, blagoslovu in pesmi Marija, skoz’ življenje pa še slovenska in avstralska himna.

Ob koncu svete maše je v imenu domačih p. Valerijanu Jenku voščila nečakinja Anjolka: „V Gospodovem vinogradu Ti bila je dana moč, da lahko šel si skozi veselje in tudi skozi temno noč. Ostale so besede hvaležnosti in zahvala Bogu, ki ostaja zvest do konca in nas nikoli ne zapusti. Naj bodo Tvoji dnevi še obdarovani z zdravjem, in naj Te seveda spremlja naša skupna molitvev vsak dan. Jože, Bog Te živi! In vse najboljše za Tvoj rojstni dan!“ Praznovnje smo nadaljevali v atriju samostana na Tromostovju, kjer se je p. Valerijan veselo pogovarjal zdaj z enim, zdaj z drugim. ***Tone Gorjup***

KONZULAT RS V SYDNEYU

Kratko poročilo o delovanju v preteklih mesecih

Oktober in november 2015 sta bila zelo pestra meseca. Na povabila generalnih konzulov Avstrije, Španije in Turčije sem se udeležil srečanj ob praznovanju njihovih dnevov neodvisnosti.

23. oktober je bil pa poseben dogodek in sicer povabilo »The Honourable Mike Baird MP, Premier of New South Wales«, na praznovanje »70 years of the United Nations and to light the Sydney Opera House blue«.

V začetku novembra 2015 smo se vsi častni konzuli srečali v Melbournu, hkrati pa smo se srečali tudi z novo veleposlanico gospo Heleno Drnovšek Zorko. Imeli smo tudi sestanek glede slovensko avstralskega poslovnega kluba. Obravnavali smo uspešnost prvega leta delovanja kluba, s tem, da je bil pomemben dosežek kluba to, da smo bili sprejeti v članstvo European Business Council. Le to je pomembno, saj bo tudi slovenski glas prisoten v evropskih poslovnih interesih v zvezi z avstralsko zvezno vlado. Poseben problem za Slovenijo je še vedno dvojna obdavčitev. Ostale šengenske države že imajo sklenjen sporazum.

Skupaj z gospo Heleno Drnovšek Zorko smo se udeležili 60. obletnice kluba v Geelong-u, drugi dan pa obiskali še slovensko skupnost v Sydney-u (cerkev, Slovensko društvo Sydney in slovenski klub Triglav).

V Ljubljani sem imel prijetno druženje ob večerji s patrom Valerijanom, patrom Ambrožem in patrom Bogdanom v restavraciji na Nebotičniku. Pater Valerijan si je ogledal božično okrašeno mesto Ljubljana in ljubljanski grad. Z veseljem vam sporočam, da se pater Valerijan drži kar dobro za svoja leta in da vas vse lepo pozdravlja in vam želi vse dobro v novem letu 2016.

6. januarja 2016 je pater Valerijan praznoval visok osebni jubilej – 90 let življenja. Ob tej priložnosti so mu patri v frančiškanskem samostanu v Ljubljani, kjer pater Valerijan tudi domuje, pripravili praznovanje v krogu svojih prijateljev in bližnjih. Praznovanja sem se na povabilo gvardijana patra Ambroža udeležil tudi sam. V imenu ministra Gorazda Žmavca se je praznovanja udeležil dr. Zvone Žigon iz Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu. Patru Valerijanu je prebral pismo s čestitkami za visok življenjski jubilej in zahvalo za vse, kar je naredil za ohranjanje slovenstva v Avstraliji.

V prilogi vam pošiljam nekaj slik s praznovanja visokega jubileja, pismo ministra Žmavca in nekaj povezav do objav, vezanih na omenjeno praznovanje.

http://www.uszs.gov.si/nc/si/medijsko_sredisce/novica/article/737/3261/
http://www.slovenci.si/valerijan-jenko-ki-je-med-avstralskimi-slovenci-deloval-52-let-praznuje-90-let/

Anthony Tomažin, častni konzul RS za NSW

Anthony Tomazin | Honorary Consul for the Republic of Slovenia

T: 02 9715 4701 | **F:** 02 9715 4801 | **M:** 0419 215 255 | **E:** slovenian.consulate.nsw@gmail.com
c/o Royal Guardian Mortgage Corporation | Level 1 | 4 Railway Parade | Burwood NSW 2134

IŠČEJO

Blaž Simonič iz Slovenije iščem **ANDREJA GORJUPA,** strica mojega očeta Brankota Ješovnika. Radi bi vzpostavili stike z njim preko vas, če bi ga imeli možnost najti. Andrej Gorjup se je rodil 24.11.1939 v Zgornjem Partinju v Sloveniji. V Avstralijo je odšel pri približni starosti 16 let. V Avstraliji ima 5 otrok in sicer 3 hčerke in 2 sinova. Leta 1958 je iz Slovenije odšel v Nemčijo, leto kasneje pa iz Nemčije v Avstralijo. Po podatkih njegovega starejšega brata Alojza naj bi živel v mestu Hobart. V njegov družini so bili trije bratje in ena sestra. Starejša Marija in brat Ivan sta že umrla, živita pa še njegov brat Alojz in Peter, kateri pa živi v Nemčiji. V Avstraliji je bil duhovnik jehovske vere. Njegovo sorodstvo želi z njim vzpostaviti stik; stike so izgubili leta 2002. Prosim vas, če bi ga lahko na kakršen koli način našli in z njim vzpostavili stik ter me obvestili. ***Lep pozdrav iz Slovenije, Blaž Simonič.***

Zadnja dva meseca, od prejšnjega zapisa v Mislih, sta bila, ne samo najbolj praznična meseca v letu, ampak tudi **najbolj praznična** odkar sem prišel novembra 2013 med vas v Adelaido. Decembra smo se odpravili na adventno romanje v Ta'Pinu pri Melbournu, sledili so božično-novoletni prazniki, sveti trije kralji – vrhunec dogajanja pa je gotovo **obisk ljubljanskega nadškofa in metropolita p. Stanislava Zoreta**, našega sobrata in bivšega provinciala. Stvari ob obisku p. nadškofa so se zgodile *»prvič v vsej zgodovini človeštva«*, kot sem se pošalil ob našem vzponu na Mount Kosciuszko in kar smo pozneje s p. nadškofom v šali še velikokrat ponovili. In res je bilo tako! ***(Fotografija desno).***

Adventni čas se je pričel zgodaj, saj je bil božič na petek, kar pomeni, da je adventni čas traja skoraj štiri tedne. **V nedeljo 6. decembra, nas je obiskal Miklavž**. Ker je druge kraje, tudi Slovenski klub, obiskal že prej, je lahko prišel k nam prav na svoj godovni dan. Po maši se je oglasil v cerkvi, nas pozdravil, otrokom ter našim pridnim in zvestim sodelavcem pa je razdelil darila. Spremljali so ga angeli, parkeljna pa pri nas ne potrebuje, saj se vsi trudimo, da smo pridni kot najbolje znamo in zmoremo.

Ker sem skoraj ves december ostal v Adelaidi, smo imeli mašo tudi na **praznik Marijinega brezmadežnega spočetja**, ko je papež v Vatikanu uradno odprl sveta vrata ob začetku leta usmiljenja, naslednji konec tedna, **od 11. do 14. decembra 2015, pa smo poromali v avstralski Ta'Pinu**. Na hribčku zahodno od Melbourna pri kraju Bacchus Marsh so Maltežani (Ta'Pinu je njihovo narodno svetišče na Malti in po njem so poimenovali tudi ta kraj) povabili različne narodnosti, da bi postavile svoje kapelice. Naša, slovenska, je bila na pobudo p. Cirila in ob zavzetosti naših melbournskih rojakov ena prvih. Na vrhu hriba je križ, nedaleč vstran pa cerkev, zaenkrat še začasna, in tja vsak advent poromajo rojaki našega misijona v Kew. Letos, ob pričetku leta usmiljenja, ki ga je razglasil naš papež Frančišek, pa je bilo organizirano skupno romanje za vso melbournsko nadškofijo in odprtje svetih vrat Božjega usmiljenja. Ker je melbournski nadškof Denis Hart nenadoma zbolel, je slovesnost vodil generalni vikar msgr. Greg Bennet ob somaševanju škofovega vikarja za migrante in begunce, p. Cirila, in drugih duhovnikov. Po slovesnosti smo odprli posebno kapelo Božjega usmiljenja, v katero se pride skozi posebna, »sveta vrata«.

O romanju je Ivan Legiša zapisal:

Bi šli - ne bi šli? Nas je dovolj - nas ni dovolj?

Po končanem cincanju smo romarji v petek, 11. decembra 2015, zasedli sedeže na avtobusu in potem, ko je p. David pometel cerkveno dvorišče, je šofer premaknil svoje ubogljivo kljuse.

Jutro je bilo prijetno. Južni veter je sveže hladil in podil meglice iz naših vročih glav. Namen vsakega romanja je - napolniti si duhovne baterije ter si okrepčati dušo z Božjim in Marijinim žarom krščanske ljubezni in kjer nam Bog zopet odpre vrata svojega usmiljenja; ko živimo v stiku s tistimi, ki hodijo skozi življenje brez Boga, se prav hitro lahko izgubimo.

Po opravljeni jutranji molitvi in po odpeti pesmi: »Je angel Gospodov…«, nam je pater objasnil program dneva ter nam razložil zgodovino in pomen božje poti v Ta'Pinu.

Avtobus se je enakomerno pozibaval in med molitvijo rožnega venca spočito požiral daljavo, medtem ko smo romarji, poleg šepetanja, z očmi buljili v plantaže lucerne, v črede drobnice in govedi, v drveče tovornjake… Čim je nastalo malo premora, se je že oglasil g. Emil Borlak in nam zapel v več jezikih. S heci sta mu pomagali gospe Angela Dodič in Anica Lah. Prav zares, niti malo se nismo dolgočasili.

V soboto smo se, rano dvignjeni iz toplih postelj, dobro okrepčani po bogatem zajtrku in jutranji molitvi, naenkrat znašli v Ta Pinu, kjer so nas že čakali romarji iz Melbourna s patrom Cirilom in Marijo Anžič. Skupaj smo šli k slovenski kapeli Marije Pomagaj, ki so jo tja postavili verni Slovenci iz Viktorije. Krščanske prijaznosti in odprti drug drugemu smo skupaj zmolili rožni venec in zapeli litanije Matere Božje. Sledile so Marijine pesmi - in seveda slikanje za spomin! V spomin na naš obisk smo p. Cirilu in skrbnikom kapelice izročili klekljano čipko Marije s tablico, ki pove namen in čas našega obiska ***(fotografija zgoraj).*** *Kosilo v bližnjem Bacchus Marshu, ki ga je organizirala laiška misijonarka Marija Anžič, je bilo za romarje skoraj prebogato. Hvala, Marija! Po kosilu smo se spet odpeljali k naši Gospe Kraljici Družine*

v Ta Pinu, kjer so se nam pridružili še drugi romarji in prostorna cerkve se je napolnila. Somaševanje je ob odsotnosti melbournskega nadškofa zaradi nenadne bolezni vodil tamkajšnji generalni vikar msgr. Greg Benett. Somaševal je škofov vikar za migrante in begunce, p. Ciril Božič, p. David in drugi duhovniki.

Zamaknjene se je med mašo nad nas zgrnila Božja volja, nas hranila in nam

Iva Kresevič iz Adelaide - na sredini - se je srečala na romanju v Ta Pinu s prijateljico Bruno Burlovič (prva z leve) in teto Frančiško Šajn iz Melbourna.

zdravila duše. Zazdelo se mi je, kot bi se zatisnjenim vekom odprlo nebo in me združilo z Božjim. Ker ni bilo dovolj prostora, tistim, ki smo stali zadaj pod obokom začasne cerkve, ko se je sonce za trenutek skrilo in so po nas porosile rajske kaplje duha, sem bil gotov, da sem prišel v nebesa svojih pričakovanj; v Marijinih očeh sem ugledal čudežno milost Božjega daru in usmiljenja blaženega trenutka.

Po končani maši in po odprtju vrat kapele Božjega usmiljenja nas je p. Ciril Božič Adelaidčane zvabil v Kew, kjer so nas, usmiljenja potrebne, pridne krščanske žene pocartale s pecivom in čajem. Dobrim dušam Bog lonaj!

Noč smo prespali v bližini Geelonga. Prilika je bila, zato smo nedeljsko mašo obhajali skupaj z rojaki Geelonga in okolice, od koder smo se odguncali v tamkajšnji slovenski klub še na domače kosilo in odlično postrežbo. Bog Vam povrni!

Tako, dragi rojaki, obilno blagoslovljeni dan se nam je zdel prepleten z nevidno lučjo odrešilnega zadoščenja in ponotranjene sreče, poln religiozne razsežnost med svetnim in svetim in v Marijinem izgorevanju razsežnosti, ki nam pomaga k razumevanju sreče na tem in onem svetu.

Z neverjetnimi in vsestranskimi človekoljubnimi uslugami našega šoferja, ki nas je zapeljal v vsak skrivni kot Great Ocean Road ***(fotografija levo)*** *in nam razkazal lepoto božjega stvarstva naše Ozi dežele, je bilo štiridnevno romanje nadvse prijetno, saj smo se na poti proti Adelaidi ustavili tudi pri sveti Mary MacKillop v Penoli. Za usluge in prijaznost: Bog mu bogato povrni! Na kraju se je gospa Angela Dodič zahvalila patrom in Mariji za tako uspešno organizirano romanje in se priporočila, da bi še kdaj šli k Njej, ki pomaga k celovitosti duše in kjer Bog odpre svoja vrata, da v Božji bližini lahko zadostimo svoji duhovnosti.*

Za vse prijete darove: slavimo našega GOSPODA in se mu zahvaljujmo!

Naslednja nedelja je bila že **četrta adventna.** V naši cerkvi smo imeli dopoldne mašo, **v Slovenskem klubu pa popoldne božično kosilo. Hvala predsedniku Ivanu Cafuta in odboru za prijazno povabilo,** ki sem se mu seveda z veseljem odzval, kot sem vedno dobrodošel ob nedeljah popoldne ali zvečer, ko mi v klubu prijazno postrežejo tudi z večerjo.

V teh dneh pred božičem smo cerkev božično okrasili in postavili jaslice. Hlevček smo letos sestavili iz ostankov štorov, ki sva jih z **Nikom Kodele** nabrala na njegovi farmi. Bog lonaj – in Bog povrni tudi vsem, ki ste cerkev pripravili za praznike: **Iva in Danilo Kresevič jaslice in čiščenje, Ivan Legiša in Matija Polajžer sta jima pomagala pri božični okrasitvi, Angela Dodič pa je pripravila okrasitev s cvetjem**. Hvala tudi vsem, ki ste sodelovali pri prazničnih bogoslužjih: **ministrantki Isabeli in ministrantu Joelu**, **Rosemary, vsem bralcem, pobiralcem, pevcem, voditeljici pevcev Ani Likar in organistki Katarini**.

V začetku **polnočnice**, ki jo imamo na sveti večer ob 9. uri, smo skupaj z otroki prinesli v procesiji Jezuščka, ga položili v jaslice in jih blagoslovili. Blagoslov je segal tudi do kipcev Jezuščka v naših domačih jaslicah, ki smo jih hkrati prav tako blagoslovili. Otroci so pod vodstvom Rebeke novorojenčku v jaslicah zapeli in zaigrali, nakar smo pričeli s slovesno polnočnico. K praznični maši smo se seveda zbrali tudi na sam božični praznik, na praznik sv. Štefana in v nedeljo, ko je bil praznik Svete Družine, zavetnice naše cerkve in naše skupnosti. Bogu hvala za ta naš kraj – **naj nas Sveta Družina Jezusa, Marije in Jožefa še dolgo zbira v tem njihovem in našem domu! Pri maši smo blagoslovili otroke in po njih vse družine**, da bi v njih vladala njihova medsebojna in Božja

ljubezen, kot je bilo v Sveti Družini. Pri maši smo se zbrali tudi na novo leto in v nedeljo 3. januarja 2016, ko smo praznovali praznik svetih treh kraljev (Gospodovo razglašenje), ki je na nedeljo prestavljen s 6. januarja. Po maši smo **blagoslovili *»trikraljevsko«* vodo**, s katero smo na predvečer praznika lahko pokropili svoje domove in nanje in predvsem na nas, ki živimo v njih, klicali Božjega blagoslova in varstva.

Ves čas pa smo se skrbno pripravljali tudi na obisk ljubljanskega nadškofa p. Stanislava Zoreta, ki ga njegovi bratje frančiškani še vedno kličemo kar p. Stane, kot smo ga klicali prej. To je bila priložnost, da v cerkvi preuredimo in postorimo kakšne stvar in da tudi v naši hiši še kaj uredimo, da bo še bolj prijetna za bivanje – ob koncu januarja patru nadškofu, ob drugih časih pa zame oz. za duhovnika, ki pride v Adelaido ter za naše obiske.

V cerkvi smo v prezbiteriju (del cerkve, kjer stoji oltar) **dodali stopnice in položili novo preprogo**. **Bog povrni Sonji Zabolocki (Dodič)**, ki je pomagala izbrati preprogo in organizirala položitev ter tudi našla blago, s katerim smo *»preoblekli«* stole. Večji del smo preprogo plačali z denarjem od nedeljskega peciva in kave oz. čaja v dvoranci. **Bog lonaj vsem, ki skrbite za te naše nedeljske pogostitve! Stopnice je naredil Vinko Lipovac** ki je pripeljal in daroval tudi ves material, pomagala pa sta mu **njegov sin Ivan in Danilo Kresevič**. Vinko ***(na fotografiji levo spodaj),*** je postoril še tudi druga dela: postavil nove omare v zakristiji in v hiši, popravil pult v kuhinji, namestil vrata, preoblekel stole v cerkvi, da se prilegajo preprogi,... **Vinko, Bog lonaj za vse!** Ne samo, da je izgled cerkve sedaj lepši, je tudi bolj v skladu z navodili za ureditev bogoslužnega prostora in za mašo. Prvi del maše, *»besedno bogoslužje«*, naj bi se namreč odvijal pri stolih, ki morajo biti na *»slovesnem«* mestu. Tako smo jih mi postavili na stopnico za oltar.

Odločili smo se tudi, da bi ponovno poskusili preurediti križ nad oltarjem. Prvič ste poskusili po odhodu p. Janeza, a pri takšnem delu nikoli ne veš, kakšen bo novi izgled. Izkazalo se je, da Kristus in Frančišek vseeno nista vidna, saj sta figuri narejeni iz kovinskih trakov, ki pa niso ravno široki. Tako smo se skupaj z umetnikom Tomom Lešem odločili, da damo svetlo podlago in okrog rdeč rob, ki bo križ povezoval z ostalim prezbiterijem. Z Danilom Kresevičem, ki je skupaj z Vinkom Lipovcem naredil že prejšnjo preureditev, sva Kristusa in Frančiška prebarvala s črno barvo. **Hvala Tomu Lešu** za nasvet in delo, hvala **njegovemu sinu Danielu *(na fotografiji spodaj)***, ki je ozadje namestil na svoje mesto – Bog pa povrni seveda tudi **Otu in Terezi Trošt**, ki sta pokrila finančne stroške. Mislim, da je to največ, kar lahko naredimo za vidnost križa in mislim, da se sedaj tudi Kristus in Frančišek lepo vidita.

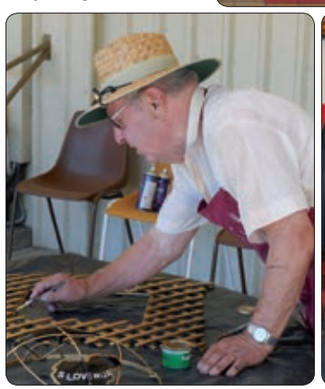

Ves čas smo tudi urejali zunanjost hiše in okolico. **Danilo Kresevič *(fotografija na sredini)*** je prepleskal zunanjost hiše in vse, kar se je dalo oz. kar je bilo zunaj potrebno pleskanja, preložil oz. ponovno je položil tlakovce, kjer je bilo to potrebno, in opravil še mnoga druga dela okrog hiše in cerkve. **John Macsai** je, tudi s pomočjo svojega sina, poskrbel za travo, oljke in ureditev okolice ter pridno odvaža odvečne stvari. O tem smo sicer že pisali, vrt naše hiše pa je bil tako lepo okolje za naš piknik v soboto zvečer. Bog lonaj vsem, ki ste sodelovali!

Ker sta se urednika p. Ciril in Marija odločila, da **o obisku p. nadškofa Staneta napišemo v skupnem članku, boste to lahko prebrali tam.** Za njegov bogat in milosti poln obisk, ko je Adelaido in Avstralijo *»prvič v vsej zgodovini človeštva«* obiskal kot nadškof, smo se skupaj zahvalili pri maši v nedeljo, 7. februarja 2016.

Bogu hvala – in nadškofu p. Stanetu!

Ker je bil naslednji dan, **8. februarja, slovenski kulturni praznik, je pesnik Ivan Legiša pripravil kratko proslavo.** Uvodni slavnostni govor je pričel z besedami: *Dragi verniki! Dragi rojaki! Upravičeno lahko rečemo, naš jezik je naša duša. V življenju naroda je kar naprej napeto. Dan na dan preživljamo usodne trenutke njegove zgodovine…* Čeprav je slovenski kulturni praznik datumsko povezan z našim pesnikom Francetom Prešernom, je govornik nadaljeval: *Kakor drugi narodi smo imeli tudi Slovenci može in žene, ki so se zavedali pomena ohranjanja lastne identitete. Poleg Prešerna, našega največjega genija, jih je veliko vrednih, da se jim poklonimo. Za spremembo vam bom danes v kratkih potezah predstavil našega blaženega Antona Martina Slomška.* Nanizal je Slomškove zaslug za ohranjevanje slovenstva, slovenske kulture in slovenskega jezika, med njimi: *Da bi rešil narod pogina je prežet z duhom poguma in odločnosti 4. septembra 1859 prenesel škofijski sedež iz Št. Andraža v Labotski dolini v Maribor. S tem dejanjem je zbral skoraj vse Slovence na spodnjem Štajerskem v novi slovenski škofiji in jim tako ohranil jezik, kulturo, narodnost, dom in identiteto… Njegova ljubezen do mladine ter iz zaskrbljenosti za njeno vzgojo in izobrazbo v materinem jeziku je uvedel nedeljske popoldanske šole, kjer so se učili brati in pisati slovensko. Ker ni bilo na razpolago slovenskih knjig, je sam spisal učbenik »Blaže in Nežica v nedeljski šoli«... Prav zato ga upravičeno imenujemo ustanovitelja slovenske šole in mladinske književnosti. Višek njegovega prizadevanja in velika zasluga pa je Mohorjeva družba ustanovljena leta 1851.* In o bl. Slomšku je govornik zaključil: *Zaslužil si je, da ostane v naših srcih vzgled, ki nas vodi. Zato je prav, da se z molitvijo obračamo k njemu in se mu priporočamo*.

Poleg Prešernove, smo zato prebrali tudi Slomškovo pesem. Ivanu Legiša in sodelujočima Rosemary in Silvani se za lepo proslavo iskreno zahvaljujemo.

Ob koncu maše pa smo si na platnu ogledali tudi izbor fotografij obiska p. nadškofa, od njegovega prihoda v Melbourne oz. Kew, pa do vrat melbournskega letališča, od koder sta se z bratom Francijem 1. februarja zvečer vrnila v Slovenijo.

HVALA vsem, ki ste pomagali pri pripravi našega srečanja v soboto zvečer, vsem, ki ste sodelovali pri maši v nedeljo in jo obogatili, vsem, ki ste pripravili kosilo po maši v naši dvoranci in vsem za vašo prisotnost. BOG POVRNI!

Bog povrni tudi za pozornosti, voščila, Angelci za torto in darila, ki ste mi jih namenili za moj rojstni dan. Čeprav od nedelje dalje nisem več *»51 Young (Avenue)«* – se vseeno ne mislim preseliti na drugo stran ceste na naslednjo številko. Vsekakor ostajamo vsi »Young«, vsaj po srcu – naj bomo 51, 52 ali še kakšno leto več...

Ko boste to prebirali, bomo že v postnem času. V Adelaidi sem ostal še dva dni, da smo na **pepelnico** skupaj pričeli postni čas, tretjo nedeljo v februarju pa bom **obiskal rojake v Perthu** v Zahodni Avstraliji. A o tem kaj več prihodnjič.

MAŠE V NAŠI CERKVI V PRIHODNJIH MESECIH (ob 10. uri dopoldne, razen v velikem tednu):
28. februar (3. postna nedelja), **4. marec** (prvi petek v marcu), **6. marec** (4. postna nedelja),
20. marec (cvetna nedelja), **24. marec ob 6. uri zvečer** (veliki četrtek – spomin Jezusove zadnje večerje), **25. marec ob 3. uri popoldne** (veliki petek – spomin Kristusovega trpljenja),
26. marec ob 6. uri zvečer (velika sobota – velikonočna vigilija),
27. marec (velika noč – praznik Kristusovega vstajenja);
3. april (bela nedelja, nedelja Božjega usmiljenja), **24. april** (5. velikonočna nedelja),
1. maj (6. velikonočna nedelja, pričetek *»šmarnic«*).

p. David

p. Darko Žnidaršič OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Road, PO Box 280
MERRYLANDS NSW 2160

Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0409 074 760
Fax: (02) 9682 7692
E-mail: darko@pacific.net.au

STATISTIKA 2015

Ob novem letu delamo različne obračune, inventure, statistike, sestavljamo različna poročila. Morda se kdo sprašuje, koliko in kako je to koristno. Toda, ko pogledamo rezultate, mora seveda še vsak sam pogledati v svoje ogledalo, se spraviti s seboj, z Bogom in med seboj. To je še bolj pomembno za naše življenje, da izbiramo pravo pot danes in naprej.
KRŠČENIH je bilo v naši cerkvi 6 otrok: 5 dečkov in 1 deklica. POROČIL se je 1 (en) par. POGREBOV je bilo 18: 9 moških in 9 žensk. Povprečna starost pokojnih je 78 let in pol (povprečna starost moških 77 let, žensk 80 let). Leta 2014 je prav tako umrlo 18 rojakov: 9 moških in 9 žensk.
NEDELJNIKI: V Merrylandsu 188, pri italijanski sv. maši 16, v Wollongongu 43, v Canberri 48, v Newcastlu 14, na Zlati Obali – Gold Coastu 16, na Planinki 25.
PRVEGA SV. OBHAJILA lani nismo imeli, ker se ni nihče prijavil. SV. OBHAJIL: 12.780. - BOLNIKI: obhajanih 175, maziljenih 106.

Jaslice so pripravili Sonja Fisher ter Lojze in Lojzka Husarek.

MED NAMI JE BILO...

NA 1. ADVENTNO NEDELJO so nas znova razveselili rojaki – igralci iz Melbourna s svojo veseloigro »Oh, ta ljubezen«, ki sta jo priredili Draga Gelt OAM in Ljubica Postružin. Igra prav zanimivo prikazuje tudi današnje stanje, ko sta zakon in družina ogrožena bolj kot kdajkoli in ljudje danes poskušajo vse mogoče, da bi spodkopali temeljne vrednote in uveljavili ne samo pravice, ampak prav ideologijo istospolnih. Toda poštenje velja in človek se ne more kar nekaj pretvarjati, ker se prej ali slej izda in razočaranje in sramota sta tukaj, kot npr. igralka, ki je v igri igrala lažnega zaročenca.
Hvala Bogu, da smo se Slovenci 25 let po plebiscitu znova več kot izkazali in na naslednjem plebiscitu 20.12.2015 znova odločno branili slovenski narod ter zakon in družino, kakor ju poznamo in jo hoče Stvarnik, družino matere in očeta.
»Naša naloga seveda še ni končana, naš boj bo tukaj še trd, toda molitev in delo, prava vera in prava mera, vrednote, ki jih imamo Slovenci in kristjani, naše družine, naša dediščina so tiste, ki nas zavezujejo – v življenju z Bogom, med nami, v odnosu do naših prednikov, starih staršev, staršev in med seboj, v odnosu do naših mlajših rodov in potomcev in drugih narodov - v vsem tem moramo znova dati vedeti, pokazati, kar so nam rekli že ob domačih ognjiščih: 'Ne košatimo se s tujim perjem!' In to res najbolj velja, ko se zavzemamo za pravo krščansko družino in za zdravo jedro našega naroda, ki je nadvse pomembno. Zdrav narod bomo samo tako, če bomo spoštovali same sebe, svoj narod, moralni zakon, ki je v nas, in ohranili pravo krščansko družino. Ne bojmo se biti tudi drugačni, tudi do drugih narodov. To je za nas priložnost za resnico, da ostane tista prava in nas osvobodi. Prav to moramo sedaj odločno pokazati kot krščansko občestvo in kot slovenski narod! Sv. Štefan nam je tukaj vsem vzor, ko se ne boji resnice in ne boji se povedati resnice. Ne boji se biti drugačen. Mi se večkrat bojimo biti drugačni. Toda biti drugačen, kot je prav, je samo nov izziv in nova moč za nas.« (P. Darko Žnidaršič v homiliji na praznik sv. Štefana, 26.12.2015 pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu).

V Merrylandsu nas je obiskala družina Nemanič, doma s Treh far - Rosalnic pri Metliki: mami Mateja (nečakinja p. Cirila), oče Toni, sinovi (po starosti) Toni ml., Nik, Žan in Marko.

SREČANJE BOLNIKOV IN UPOKOJENCEV smo pripravili v četrtek, 10.12.2016. Po molitvi in sv. maši sem podelil zakrament bolniškega maziljenja. Zbralo se nas je 55 (lani 37). V dvorani smo bili prijetno presenečeni, saj ste naše pridne pripravile kar nekaj dobrot, mesa, narezkov, solat, peciva in tudi srečolov ni manjkal. Bog povrni vsem, tudi prevoznikom in drugim, ki ste poskrbeli za naše sorojake. Zelo smo bili veseli naših dobrotnikov Dušana in Saše Lajovic, ki sta se nam pridružila. Načrtujmo, da pridemo spet skupaj ob materinskem dnevu ali ob drugih priložnostih, ki bodo še v jubilejnem svetem letu.

MIKLAVŽ nas je obiskal ravno na svoj god, na 2. ADVENTNO NEDELJO, (6.12.). Otrok in staršev se je zbralo veliko več kot leto prej, tudi pri nedeljski sv. maši, in daril je bilo dovolj za vse. Bog povrni vsem sodelujočim! Naši angeli so dobili novo moč, parkelj pa je brez svoje družbe sameval pod odrom, a na srečo ne predolgo.

Z BOŽIČNO DEVETDNEVNICO smo prav tako pripravljali pot Gospodu, le pozna se, da je naših ljudi manj kot prejšnja leta in nas ni vsak dan dovolj, da bi zapeli. Ljudje drugih narodnosti seveda ne znajo slovensko, nekateri pa vendar vzamejo knjižice v roke, sledijo petju in ga tudi pohvalijo. Dvakrat pa žal nismo mogli zapeti devetdnevnice. Po več kot tritedenski hudi vročini (38-42 stopinj) in suši smo imeli v ponedeljek in torek pred božičem zelo hude nevihte in takrat nas je prišlo zelo malo.

PRI BOŽIČNI POLNOČNICI je obisk manjši, kot je bil pred leti, približno enak kot leto prej. Nekoliko bolj smo napolnili klopi pri dnevni sv. maši ob 9.30. Jezuščka je v jaslice prinesla naša ministrantka Monika Ergaver. Prepeval je naš mešani zbor, ki ga je vodil Uroš Ergaver, na orgle pa je igral Damijan Nemeš, ker je bila naša organistka Carmen odsotna. Pri sv. maši ob 9.30 je zapel zbor Južne zvezde, igral je Boris Kobal. Gospa Milka Stanič pa je igrala pri sv. maši v četrtek,

24.12., na praznik sv. Štefana, 26.12., in potem v nedeljo, na praznik sv. Družine, 27.12. Pri svojih skoraj 91 letih je dobra volja še ni zapustila in rada še igra Bogu v čast in ljudem v veselje.

NA ŠTEFANOVANJU se nas je zbralo 126. Slavnostni govornik je bil bivši častni generalni konzul Alfred Brežnik AM. Veleposlanica gospa Helena Drnovšek Zorko, odpravnica poslov mag. Jana Grilc in častni konzul g. Anthony Tomažin so se opravičili. Našim pridnim kuharicam in pomočnikom smo hvaležni za dobro kosilo in postrežbo, Veseli Gorenjci pa so zaigrali in zapeli po slovensko, po domače, »kot se šika«! ***(fotografija desno).***

MELKITSKA SKUPNOST PRI NAS

V naši soseščini živi veliko kristjanov vzhodnega melkitskega obreda, ki imajo svojo župnijo sv. preroka Elija v Guildfordu, v bližini mostu nad železnico. Prihajajo iz Sirije, kjer so sedaj kristjani težko preskušani, kot še nikoli doslej, iz Svete dežele in Libanona in so katoliški kristjani vzhodnega – bizantinskega obreda – grkokatoličani. Ker sedaj gradijo novo župnijsko cerkev v Guildfordu, sta nas njihov škof msgr. Robert Rabbat in župnik g. Joshua Anwar El Khoury prosila, da bi nekaj mesecev začasno obhajali nedeljska bogoslužja v naši cerkvi ob 11.00 dopoldne (po naši nedeljski sv. maši, ki je ob 9.30 dopoldne) in kdaj po dogovoru. Naš program bogoslužja se nič ne spremeni, o morebitnih spremembah pa boste obveščeni.

Naši sosedje so prvič obhajali sv. mašo pri nas v nedeljo, 17.1., na god sv. Antona Puščavnika, ki ga nadvse slovesno praznujejo, in ravno pred začetkom tedna krščanske edinosti. Bogoslužje grkokatoličanov je po vzhodnem bizantinskem obredu, zelo podobno tistemu, ki ga imajo pravoslavni, vendar je kar nekaj sprememb, če primerjamo njihovo bogoslužje in tisto, ki ga imajo pravoslavni, tudi ikone, ki jih častijo, so drugače postavljene, kot so pri pravoslavnih. Tako mi je povedal melkitski diakon Georges, ki živi v Merrylandsu, v naši soseščini. »Pred 25 leti sem prišel semkaj in sem že prihajal v vašo cerkev,« mi je vesel dejal. Georges je poročen in je stalni diakon, kot so lahko stalni diakoni v naši rimsko-katoliški Cerkvi tudi poročeni možje in v naši škofiji Parramatta jih imamo prav tako. V Sloveniji jih je že lepo število in pri nas v Avstraliji, na našem daljnem zahodu – v Perthu je slovenski

rojak Damian Gorian stalni diakon. Grkokatoliški duhovniki (in seveda duhovniki melkitskega obreda) so lahko poročeni, vendar se morajo poročiti pred mašniškim posvečenjem, preden postanejo diakoni, potem pa ne več. Lahko pa ostanejo v celibatu. Škofje pa so obvezno neporočeni. Sedež melkitske škofije – eparhije za Avstralijo in Novo Zelandijo je v Sydneyu – Greenacre-u. Več lahko preberete na spletni strani: *www.melkite.org.au*

Pred kratkim je grkokatoličane in križevsko eparhijo (škofijo) zelo lepo predstavil v Družini njihov bogoslovec Uroš Pavkovič, ki je Slovenec in študira v Zagrebu. Pred leti je pel novo mašo duhovnik Gorazd Bastašič, ki je doma s Polzele. Kot grkokatoliški duhovnik lahko opravlja tudi naše rimsko-katoliško bogoslužje. V Sloveniji imamo dve grškokatoliški župniji: župnijo sv. Cirila in Metoda v Metliki in župnijo Marijinega rojstva v Dragah nad Suhorjem, župnik g. Mihajlo Jozafat Hardi je tudi znan ikonopisec.

Grkokatoličani pri sv. maši uporabljajo kvašen kruh, obhajajo se pod obema podobama. Na oblatih so posebej upodobljeni simboli Jagnjeta – Jezusa, simbol Marije – črka M in simbol Janeza Krstnika. Kruh za evharistijo seveda razlomijo. Pevski zbor poje brez spremljave orgel ali glasbil.

OBISK NADŠKOFA msgr. STANISLAVA ZORETA

Več lahko berete v posebnem članku. Nadškof, naš sobrat p. Stane, je bil med nami že petkrat kot provincial, sedaj pa prvič kot nadpastir. Njegov brat Franci, s katerim sva bila skupaj v šoli v Kamniku – on maturant, jaz začetnik, - pa je prav tako navdušen, kot je bil vedno, in sedaj v Avstraliji, kjer je bil prvič, to prav tako drži. Res smo bili dobra družba in v dobri družbi tukaj med Vami, pri Božjih službah, pri obedih, na romanju, oddihu, zato naj se zahvalim v imenu nas vseh še tukaj!

OBNOVA TABERNAKLJA IN LUČI

Še isti dan, ko smo pospravili jaslice, 3.2., sem popoldne odpeljal v obnovo tabernakelj iz naše cerkve. Tabernakelj in še en kelih, aspergil in posodo za blagoslovljeno vodo bo obnovilo podjetje WJ Sanders iz Marrickvilla, kjer so pred leti že obnovili nekaj svetih posod in pa evharistični simbol s kovanim križem na našem oltarju. Tabernakelj pa v 46 letih, odkar slavimo Gospoda v našem Merrylandsu, še ni doživel temeljite obnove. Nekdo mi je sicer zadnjič rekel, da je tabernakelj še dobro ohranjen. Toda notranjost je precej načeta, spodaj in zgoraj zeleni volk, ob straneh prav tako rja in nekaj poškodb. Naš električar Henry Stariha je odmontiral tabernakelj in bo pregledal in uredil električno napeljavo.

G. Božidar Žaja pa je sredi januarja zamenjal srednji lestenec v cerkvi z novim in zamenjal še nekaj žarnic na pevskem koru. Prejšnji lestenec je predlanskim uničil požar. Na srečo električna napeljava ni dotrajana, lestenec pa je bil popolnoma uničen. Seveda bi radi oskrbeli nove lestence in luči, ko nam bo to mogoče. Dobrotnikom se priporočamo, vsako prvo nedeljo v mesecu ali še kakšno drugo pa bomo imeli prvo nabirko v ta namen. ***p. Darko***

Božično srečanje pri svetem Rafaelu

V četrtek, 10. decembra 2015, sem s pomočjo članic molitvene skupine Srca Jezusovega organizirala božično kosilo za naše bolnike in ostarele. Srečanje smo pričeli v naši merrylandski cerkvi z molitvijo rožnega venca in nadaljevali s sveto mašo, med katero je p. Darko starejšim in bolnim podelil zakrament bolniškega maziljenja. Nato smo odšli v božično okrašeno dvorano, kjer nas je čakala obilica dobrot. Hvala Danici Vučič, ki je iz doma za ostarele pripeljala Riharda Bogatca in Jožetu Košoroku, ki je iz doma pripeljal Emilijo Rutar. Zelo smo bili veseli, da smo v naši sredi po dolgem času spet videli Dušana Lajovica, ki praznuje letos 91-letnico, in njegovo ženo Sašo. Z nami je bila tudi 90-letna Milka Stanič, ki je prinesla celo krožnik dobrot za skupno mizo. Žal pa zaradi slabega počutja ni mogla priti naša dolgoletna pevka Zofka Brkovec. Bog povrni vsem dobrim gospodinjam, ki so za srečanje napekle peciva in pripravile solate ter Marthi Magajna, ki nam že vsa leta daruje kompot in sladoled, da se lahko posladkamo. Gospem Mariji Matešič, Vilmi Kobal in Dragici Valenčič iskrena hvala, da so že zgodaj zjutraj prišle v dvorano in pomagala pogrniti mize ter nato pomagale v kuhinji. Za odlično kislo zelje, ki se je tako lepo prileglo kranjskim klobasam, pa se moramo zahvaliti Emi Jakšetič. Spet smo dokazale, da je v slogi moč in da se da z dobro voljo narediti marsikaj lepega za sočloveka. Zato se zahvalim tudi vsem, ki ste darovali dobitke za srečelov, še posebej Janezu in Nevici Janz, Štefki Šprajcer, Darinki Brcar in drugim. Kosilo smo vsem prisotnim podarili. V imenu molitvene skupine in v svojem imenu želim uredništvu *»Misli«* blagoslovljen božič in srečno ter zdravo novo leto. Iz srca vse dobro v novem letu vsem rojakom. Bog vas živi! Tople pozdrave!

Danica Petrič, Sydney

NAŠI POKOJNI

BORIS ŠAIN je umrl 11. novembra 2015 v Modbury. Rojen je bil 23. januarja 1930 v Ljubljani, v Avstralijo pa je prišel leta 1953. Po prihodu je šel delat v Snowy Mountains na hidroenergetski projekt in vse do leta 1963 živel v Coomi. Takrat se je preselil v Sydney in delal kot pleskar. Leta 2011 je zbolel za rakom na jetrih in dobra štiri leta pozneje zaspal za ta svet. Pogrebno slovo je bilo 18. novembra v kapeli pogrebnega zavoda v Norwood NSW. Za njim žalujejo žena Uršula, hčerka Barbara in sin Martin.

Hvala g. Ritocu iz Adelaide za obvestilo in podatke.

ONDINA GAŠPERŠIČ rojena TENZE je umrla v sredo, 9.12.2015 dopoldne v Ryde Hospital. Rodila se je 30.3.1934 v Sv. Križu pri Trstu. Po končanih šolah se je izučila za krojačico, v Avstraliji pa sta z možem Jožetom vodila slaščičarno. Mož Jože je umrl leta 2001. Otrok nista imela. Ondina zapušča brata Maria z ženo Rozeto, nečaka Damijana in nečakinjo Claudio. Sestra Rina, ki je živela v New Yorku, je umrla lani aprila. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v sredo, 16.12.2015. Ondina počiva na slovenskem pokopališču sv. Rafaela v Rookwoodu.

FLORIJAN MAVRIČ je umrl v ponedeljek, 14.12.2015 v bolnišnici Concord. Rodil se je v Vrtači v župniji Zapotok pri Kanalu ob Soči. Poročila sta se s Pavlo Tinta leta 1953. Florijan poleg žene Pavle zapušča sina Alana, hčer Katarino, sestro Milko in družino v Avstraliji ter nečake in nečakinje v Sloveniji. Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v torek, 22.12.2015 in ga pospremili na naše pokopališče sv. Rafaela v Rookwoodu.

p. Darko

NAPOVEDNI KOLEDAR
SYDNEY – MERRYLANDS – SV. RAFAEL

Zadnjo nedeljo v februarju, 28.2., bo pri nas DRUŽINSKA SV. MAŠA z BLAGOSLOVOM OTROK in ŠOLSKIH TORB ob začetku šolskega in katehetskega leta. Dobrodošli tudi najmlajši! Šolarji pridite v šolskih uniformah in boste povzdignili naše nedeljsko bogoslužje!
KRIŽEV POT molimo vsak četrtek ob 10.00 dopoldne, ko je srečanje molitvene skupine, ob 10.30 je sv. maša. Vsak petek pa ste vabljeni k molitvi pred izpostavljenim Najsvetejšim od 6.00 do 6.30 zvečer, po blagoslovu z Najsvetejšim molimo križev pot. Ob 7.00 zvečer je sv. maša.
DRUŽINSKI KRIŽEV POT bo na 5. POSTNO NEDELJO, 13.3., ob 9.00 dopoldne (pred sv. mašo).

NA PRAZNIK SV. JOŽEFA, 19.3. (letos je cvetna sobota), bo sv. maša ob 9.30 dopoldne. Večerna sv. maša je že nedeljska – vigilija cvetne nedelje. Na praznik popoldne ste vabljeni k **IZDELAVI BUTARIC ZA CVETNO NEDELJO.** Na pastoralnem sestanku lansko leto smo sklenili, da ta običaj oživimo. Delavnico bo vodila Vesna Lukežič Poč.
NEDELJA, 20.3.: CVETNA NEDELJA: Ob 9.30 bo blagoslov butaric, oljčnih vejic in zelenja na dvorišču. Nato gremo v sprevodu v cerkev. Pri sv. maši bo dramatiziran pasijon.

KRIZMENA MAŠA V KATEDRALI SV. PATRIKA V PARRAMATTI bo v sredo, 23.3.2016, ob 7.30 zvečer.
VELIKI ČETRTEK: Večerna sv. maša ob 7.00 zvečer. Po sv. maši molitvena ura in spovedovanje.
VELIKI PETEK: Obredi v čast Gospodovemu trpljenju bodo ob 3.00 popoldne. Nabirka pri obredih in darovi pri Božjem grobu so za Cerkev v Sveti deželi. – Ta dan je strogi post.
VELIKA SOBOTA: Češčenje Jezusa v Božjem grobu.
BLAGOSLOVI VELIKONOČNIH JEDIL bodo v soboto ob 2.00 in ob 5.00 popoldne in zvečer po velikonočni vigiliji. V nedeljo pa po vstajenjski sv. maši.
VELIKONOČNA VIGILIJA bo na veliko soboto zvečer ob 7.00.
VELIKA NOČ: Ob 8.00 zjutraj SLOVESNA VSTAJENJSKA PROCESIJA IN SV. MAŠA. Po sv. maši blagoslov velikonočnih jedil. Druge sv. maše pri Sv. Rafaelu ta dan ne bo!
VELIKONOČNI PONEDELJEK: Ob 9.30 dopoldne praznična sv. maša in po sv. maši VSAKOLETNO PIRHOVANJE in SKUPNO KOSILO. Za kosilo se prijavite čim prej.

WOLLONGONG – FIGTREE – CERKEV VSEH SVETIH

V februarju je sv. maša redno 2. nedeljo v mesecu, 14.2., ko je tudi 1. POSTNA NEDELJA, ob 5.0 popoldne. Pri sv. maši bo blagoslov pepela in obred pepelenja.
V marcu bodo spet štiri bogoslužja:
na 5. postno nedeljo, 13.3., sv. maša ob 5.00 popoldne,
na cvetno nedeljo, 20.3., sv. maša ob 5.00 popoldne,
na veliki petek, 25.3., obredi v čast Gospodovemu trpljenju ob 7.00 zvečer,
na veliko noč, 27.3., pa bo praznična sv. maša ob 12.00 (opoldne), obred vstajenja, blagoslov vode in po sv. maši velikonočnih jedil.
Od aprila do septembra bodo sv. maše ob 4.00 popoldne – prvič že v nedeljo, 10.4.2016.

CANBERRA – GARRAN – SV. PETER IN PAVEL

V februarju je sv. maša kot običajno, v nedeljo, 21.2., ob 6.00 zvečer (2. POSTNA NEDELJA).
V marcu bo sv. maša na veliko noč, 27.3., ob 6.00 zvečer in po sv. maši blagoslov jedil v dvorani pri cerkvi.
V aprilu je sv. maša v nedeljo, 17.4. (4. VELIKONOČNA) ob 6.00 zvečer.
Od maja do septembra pa bodo sv. maše ob 5.00 popoldne – prvič na binkošti, 15.5.2016.

NEWCASTLE – HAMILTON - KATEDRALA SRCA JEZUSOVEGA

V Newcastlu bosta sv. maši: v nedeljo, 1.5.2016 (6. VELIKONOČNA NEDELJA), ob 6.00 zvečer;
v nedeljo, 4.12.2016 (2. ADVENTNA NEDELJA), ob 6.00 zvečer. Po sv. maši ste vabljeni na srečanje in prigrizek v sejno sobo pri župnišču. Prosimo, označite si datuma in se obvestite med seboj.

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

Velikonočna sv. maša na Zlati Obali – Gold Coastu – Klubu Lipa bo **v soboto, 2.4.2016, ob 4.00 popoldne. Na Planinki pa v nedeljo, 3.4.2016, ob 10.30 dopoldne** in skupno kosilo v dvorani.
Naslednji Božji službi bosta prvo soboto in nedeljo v juliju. V primeru, da kdaj ne bom dobil zamenjave – mašnika za nedeljsko sv. mašo v Merrylandsu, se bomo obvestili med seboj in določili druge datume. Hvala za razumevanje!

PERTH – OSBORNE PARK, WA – SV. KIERAN

Po dobrem letu bo **sv. maša za slovenske rojake** v župnijski cerkvi sv. Kierana **v Osborne Parku na 2. postno nedeljo, 21.2.2016, ob 2.00 popoldne.** Maševal bo **pater DAVID ŠRUMPF,** ki bo obiskal svoje prijatelje in se prvič tudi srečal z Vami, rojaki. Po sv. maši bo srečanje v Slovenskem klubu v Perthu. Doslej smo za obiske in bogoslužja dolga leta skrbeli patri iz Sydneya, ker sva bila tukaj dva patra. Še prej pa je prihajal v Perth p. Janez Tretjak iz Adelaide in kot prvi dr. Ivan Mikula. Po odhodu p. Valerijana v Slovenijo sem jaz, p. Darko, v Sydneyu sedaj sam. Zato smo se patri Ciril, Darko in David na sestanku lani septembra, ko smo načrtovali obisk nadškofa p. Staneta Zoreta OFM, dogovorili, da p. David, ki vodi slovenski misijon sv. Družine v Adelaide, znova prevzame pastoralno skrb za Vas, rojake.
Ko sedaj »predajam pastirsko palico« za Vas, rojake na daljnem zahodu patru Davidu, seveda ostajamo povezani naprej in prav tako boste še dobivali naše glasilo »Rafael«, kakor ste ga doslej. Patru Davidu in Vam se iz srca zahvaljujem in sedaj skupaj prikličimo Božji blagoslov za naše delo in molitev danes in naprej, saj: »Prazno je delo brez žegna z nebes« (bl. Anton Martin Slomšek). Bog Vas živi!

p. Darko

ZAHVALA

Iskrena zahvala vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, ki se ste udeležili pogreba **TONETA STARIHA,** ki je odšel v večnost 6. avgusta 2015. Hvala patru Darku za lepo opravljen pogreb, družini, vnukom in vnukinjam za lepe poslovilne besede. Hvala tudi vsem, ki ste darovali namesto cvetja v dober namen za Dementia Research. Zbranega je bilo več kot $2000 in so tudi hvaležni za pomoč.
Tone, počivaj v Božjem miru in hvala Ti za vse. ***Žena Tončka in družina***

Ne zapustimo naše cerkvice

Čas vse prehitro odteka brez vsake ovire in tako tudi človeštvo izginja dan za dnem ter tako zapušča svet, ki ga je ljubil nadvse, pa če je še tako dobro ali slabo živel in nič dobrega v življenju pričakoval.
Vsakdo lahko obudi spomine na svoje življenje in na svoja dejanja – tudi na vse, kar je bilo morda slabo in napačno, se tega zaveda in napako popravi ter zaživi mirno življenje. Še se najdejo ljudje, ki občutijo bližnjega ali prijatelja v telesni ali notranji stiski, v katero so morda zabredli tudi po svoji krivdi. Našo cerkvico so dobri ljudje postavili s svojimi pridnimi rokami in v tem lahko čutijo veliko zadoščenje, da so naredili nekaj lepega, velikega in plemenitega. Duhovnik, Božji služabnik, pride tudi od daleč, da v tem Božjem hramu opravi sveto mašo, posluša izpoved tistih, ki se zavedajo svojih slabih dejanj, jih pouči, jim zagotovi Božje usmiljenje in jih usmeri k dobremu.
Nič ne vemo, kdaj bo prišla naša zadnja ura, zadnja minuta našega življenja, ko bomo morali zapustiti ta naš ljubljeni svet in stopiti pred Božji stol. Cerkev je dom vsakemu, ne glede na njegovo narodnost, ki se zaveda, kaj pomeni pripadati tej Cerkvi. Če pa pogledamo v cerkev, to našo Božjo hišo, pa lahko opazujemo prazne klopi, ki čakajo, da jih kdo zasede. Mi lahko naredimo samo to, da damo dober zgled, zapojemo tiste lepe pesmi, ki smo jih prepevali že v svoji domači cerkvi v rojstnem kraju. Naj nepozabno odmevajo melodije teh lepih pesmi Bogu v čast v teh tujih krajih, ki so postali naša nova domovina.
Vsakemu človeku leta odtekajo, se izgubljajo v preteklosti in nihče jih ne more ustaviti. Naj verni in dobri ljudje ne zapustijo naše cerkvice v Figtree, ki jo tako zvesto obiskujejo z vero v svojih srcih, in naj jih cerkvica vedno čaka z odprtimi vrati, za katerimi jih bo čakal slovenski duhovnik, ki prihaja med nas v Jezusovem imenu:

Jezus ti si vinska trata, polna milosti odprta;
mi mladike Tvoje smo, ki na Tebi rastemo…
Ivanka Žabkar, Wollongong

Življenje pri Slovenskem društvu Sydney (SDS)

Štefan Šernek, predsednik SDS

MIKLAVŽEVANJE

Miklavž je obiskal Slovensko društvo Sydney v nedeljo, 6. decembra 2015, ob 3. uri popoldne. Zabavni in plesni program se je pričel ob 2. uri popoldne, igral pa je ansambel *Alpski odmevi*. Ko je prišel Miklavž s svojim spremstvom, so ga ljudje pozdravili stoje, ansambel pa je zaigral koračnico *Jingle Bell*. Miklavž je odšel na svoje mesto na oder, od koder je pozdravil otroke in jim razdelil darila. Miklavža je pričakalo kakih 20 otrok, angeli pa so na sankah pripeljali zanje darila, ki jih je pripravilo Slovensko društvo in njihovi starši ter prijatelji. Ko smo Miklavžu pomahali v slovo, smo s plesom nadaljevali do 5. ure zvečer.

BOŽIČNI PLES IN SILVESTROVO

V nedeljo 20. decembra smo imeli **božični ples**. Kar precej članov in prijateljev se nas je zbralo, za ples pa je igral ansambel *Alpski odmevi*. Kot predsednik sem na začetku v imenu Društva izrekel dobrodošlico vsem navzočim in jim zaželel blagoslovljene božične praznike ter srečo in zadovoljstvo v prihodnje.

Na zadnji dan *»starega«* leta zvečer smo se zbrali k **silvestrovanju**. Za zabavo in ples je iglral ansambel *Alpski odmevi*. Dvorana sicer ni bila polna, a se nas je zbralo kar precej, ki smo bili zadovoljni in veseli, da smo lahko novo leto pričakali skupaj. Med gosti so bili tudi obiski iz Slovenije, ki so bili presenečeni nad takšnim plesom, saj da so takšni plesi sedaj v Sloveniji le še malo kje. Povedal sem jim, da imamo plese vsaka dva tedna; včasih se nas zbere sto, včasih dvesto, včasih pa je dvorana tudi polna. Med našimi člani in udeleženci plesov so tudi Avstrijci, Nemci, Madžari, Hrvati in drugi. Slovenci se, kot vsi drugi, staramo in vsak mesec nas kdo zapusti. Mladina v naše klube ne prihaja, kar se dogaja tudi s klubi drugih evropskih narodov. Na Silvestrovo me je nekdo izzval: »Štefan, kaj je narobe s Slovenci, da jih nocoj ni veliko tukaj? Pa je naš klub tako lep, hrana odlična domača in čudovita glasba. Kaj je narobe?« Vprašanje me je kar malo presenetilo in tudi sam sem se za trenutek zamislil. »Dragi član, dragi prijatelj! Veš, da je precej naših članov že odšlo na drugi svet; mnogi so bolni ali zaradi starosti ne vozijo ponoči, nekaterim se morda zdi škoda denarja za vstopnino, slavnostno večerjo in glasbo in so šli tudi v druge klube, kjer ni vstopnine – a kjer tudi ni nič slovenskega, ne besede ne glasbe. Nekateri so žal takšnega razmišljanja...« Tako sem odgovoril temu našemu avstrijskemu prijatelju. Segla sva si v roke, on pa mi je dal poguma in zaželel: »Štefan, le tako naprej. Upajmo, da se bodo Slovenci prebudili in opogumili – če ne bo takrat pa že prepozno.« Še posebej za silvestrska praznovanja je v našem klubu res lepo slovensko petje ponosnih slovenskih rojakov.

Ta večer smo imeli tudi srečelov, za katerega so dobitke pripravili Ana Šernek, Darinka Brcar, Marija Mesarič in Teja Bavčar, nekaj dobitkov pa je priskrbelo tudi naše Društvo. Opolnoči se skupaj s svojo ženo Ano povzpnem na oder in v imenu Slovenskega društva Sydney in v svojem imenu vsem navzočim voščim srečno novo leto 2016: naj bo veselo, zdravo in zadovoljno in da ne bi nikoli pozabili našega slovenskega društva. Radi prihajajte v našo družbo in če ste od drugod, pridite nas obiskat. Zahvala tudi p. Darku, ki je ta večer skupaj z nami pričakal novo leto.

PRAZNOVANJE DNEVA AVSTRALIJE

Po novem letu je bil naš klub za dva tedna zaprt, saj smo tudi odborniki imeli malo počitnic. Prvič smo se zbrali spet 17. januarja 2016; naša prva prireditev pa je bila praznovanje dneva Avstralije 24. januarja. Kuhinja je bila odprta od opoldneva dalje, za dobro voljo in za ples pa nam je od 2. ure popoldne igral ansambel *Tyrolean Echoes*. Okrog 120 članov Društva se nas je zbralo in bilo je slovesno ter veselo.

TEKMOVANJE BALINARJEV ZA PREŠERNOV POKAL

Naslednja prireditev je bilo tekmovanje balinarjev za Prešernov pokal v nedeljo, 31. januarja 2016. Ob 8. uri zjutraj se je zbralo kar 40 balinarjev našega kluba, kluba Triglav, kluba iz Canberre ter kluba iz Wollongonga. Za začetek smo jim pripravili jutranji prigrizek s čajem, kavo, potico in drugimi sladkimi dobrotami in postregli smo jim z domačim žganjem. Sladke dobrote so pripravile naše balinarke, žganje pa je daroval Karlo Lenarčič. Prav lepa hvala! Opoldne smo imeli kosilo s kranjsko klobaso, piščančjimi zrezki, okusno prekajeno svinjino, kislim zeljem, praženim krompirjem in žemljicami. Vsi so bili zelo veseli dobre domače hrane. Po končanih tekmovanjih smo jim postregli s pršutom, sirom, oljkami in z žemljicami, nakar smo zapeli še nekaj naših lepih slovenskih pesmi, ki sem jih spremljal s harmoniko, nato pa je zaigral tudi naš istrski rojak Veselko Vlah. Vsi smo zelo veselo in zadovoljno zaključili: pri Slovenskem društvu je vedno luštno in veselo...

Rezultati tekmovanja za Prešernov pokal, dar Slovenskega društva Sydney:

1. mesto: Slavko Prinčič (SDS), Tone Markočič, Marija Komel (Planica Wollongong) – nagrada: steklenica *»Red Label Whiskey«*.
2. mesto: Veselko Vlah, Vida Grlj – nagrada: steklenica pelinkovca.
3. mesto: Peter Licul, Vinko Samsa, Karlo Samsa (društvo Triglav) – nagrada: steklenica *»Black Douglas«*.
4. mesto: Tone Uršič, Miro Kovačevič, Hedvika Samsa – nagrada: steklenica slovenskega črnega vina Simčič.

Čestitamo!

Ansambel iz Slovenije

IZ KLUBA TRIGLAV MOUNTIES GROUP

Besedilo in foto: Martha Magajna

MEDKLUBSKO BALINARSKO TEKMOVANJE ZA CANKARJEV POKAL

V soboto, 12. decembra 2015, so se na balinišču kluba Triglav zbrali balinarji slovenskih klubov iz Sydneya in Wollongonga na vsakoletnem tekmovanju za Cankarjev pokal. Tekmovanja so se poleg domačih, Triglavskih balinarjev, udeležili tudi tekmovalci iz Slovenskega društva Sydney in tekmovalci iz kluba Planica Wollongong. Veseli smo, da se je zbralo kar lepo število tekmovalcev. Zaradi velikega števila udeležencev trajajo medklubska balinarska tekmovanja običajno od jutra do večera; vmes je le odmor za skupno kosilo, zaključimo pa z večerjo in podelitvijo nagrad. Pridne gospodinje – balinarke vedno prinesejo domače pecivo za prigrizek k jutranji kavi ali čaju, da tekmovalcem ne zmanjka energije. Tekmovalne skupine določi žreb, brez ozira iz katerega kluba prihajajo, tako, da so tudi zmagovalci največkrat iz različnih klubov. Nagrade za Cankarjev pokal so osvojili:

Fotografije od zgoraj navzdol: Prvo mesto: Veselko Vlah, Marica Furlan in Anthony Saija. Drugo Mesto: Daniel Samsa, Ančka Erzetič in Emil Fabjančič. Tretje mesto: Albin Sedmak, Tone Uršič in Stanko Erzetič. Četrto mesto Tone Markočič, Nicole Samsa in Vinko Samsa ***(foto desno)***.

MIKLAVŽEVANJE

Sveti Miklavž je zelo zaposlen svetnik, zato je obiskal otroke v Klubu Triglav šele v nedeljo, 13. decembra. Zbralo se je veliko število otrok, saj je bila dvorana polna do zadnjega kotička. Na dvorišču so se otroci zbirali okoli majhnega živalskega vrta z domačimi živalmi, gumijastega gradu in deklet, ki so umetniško pobarvale obraze malčkov. Odborniki Kluba so pridno pekli klobasice za sendviče, s katerimi smo brezplačno postregli vse otroke, višek dneva pa je bil seveda obisk dobrega svetnika, ki je s pomočjo angelov razdelil darila otrokom vseh narodnosti in barv, ki so se z veseljem odzvali povabilu na tradicionalno slovensko Miklavževanje.

SILVESTROVANJE

Klub Triglav – Mounties postaja vse bolj priljubljen v okolici, saj je težko prešteti, koliko narodnostnih skupin si je v zadnjih letih tu našlo svoj novi dom. Slovenska skupnost se počasi stara in prireditve, ki se začenjajo šele pod večer, končajo pa naslednji dan, so vse manj privlačne za generacijo, ki ponoči težko vozi. Slovenci, ki živijo blizu naših klubov in ustanov, še vedno pogosto obiskujejo slovenske klube in cerkev, za tiste, ki pa živijo bolj daleč, pa je čedalje težje prihajati na redne obiske. Silvestrovanje v Klubu Triglav je pripeljalo v klub precejšnje število zvestih slovenskih članov in njihovih družin, še več pa sosedov in prijateljev drugih narodnosti, ki jih vsak dan vidimo v klubu. Večina gostov je prišla v klub že v zgodnjem večeru, da nam ni bilo treba predolgo čakati na sveže pripravljeno večerjo in kmalu so bili vsi prostori kluba polni do zadnjega kotička. Za zabavo in dobro počutje je poskrbel DJ z glasbo iz šestdesetih, sedemdesetih in osemdesetih let preteklega stoletja, vmes pa je nastopila skupina brazilskih plesalcev in plesalk. Proti koncu večera nas je razveselil mogočen ognjemet. Ko je prišla polnoč, smo nazdravili novemu letu s kozarcem šampanjca in zaželeli drug drugemu vse najboljše: zdravo in srečno novo leto 2016.

BALINARSKO TEKMOVANJE ZA POKAL DNEVA AVSTRALIJE IN LETNI OBČNI ZBOR BALINARSKE SEKCIJE KLUBA TRIGLAV, 30. 1. 2016

Vsako leto imamo ob prazniku dneva Avstralije balinarji Kluba Triglav tekmovanje za pokal dneva Avstralije, po končanem tekmovanju pa še redni letni občni zbor, na katerem izberemo odbor, ki bo vodil balinarje skozi naslednje leto. Letos sta si pokal dneva Avstralije priborila Marica Furlan in Peter Licul, drugo mesto pa sta zasedla Toni Uršič in Albin Sedmak. Letni občni zbor Balinarske sekcije Triglava po končanem tekmovanju je bil sorazmerno kratek, saj so bili vsi člani zelo zadovoljni s potekom tekmovanj, ki se odvijajo dvakrat tedensko. Enako so tudi zadovoljni z denarnimi nagradami, ki jih redno prispeva uprava kluba, in tudi s skupnimi večerjami, s katerimi nam postrežejo po končanem tekmovanju ob sobotah. Ker vse tako dobro poteka, so člani delo starega odbora pohvalili in enoglasno sklenili, naj se vsem mandat podaljša še za naslednje leto. **Odbor balinarjev sestavljajo:** Tone Uršič - predsednik, Emilijan Kukovec - podpredsednik, Martha Magajna – tajnica, upravnica, Dora Hrvatin - pomočnica upravnice, Lojze Magajna - tehnični vodja in trener ter še dodatno Jessica Kukovec - pomočnica tajnice. ***(fotografija zgoraj).***

BALINARSKO TEKMOVANJE ZA PREŠERNOV POKAL V SLOVENSKEM DRUŠTVU SYDNEY
nedelja, 31. 1. 2016

Dan po balinarskem občnem zboru smo se balinarji Triglava množično udeležili medklubskega tekmovanja za Prešernov pokal pri Slovenskem društvu Sydney. Poleg nas in domačih balinarjev Slovenskega društva so se tekmovanja udeležili tudi rojaki iz Planice Wollongong in Slovensko-avstralskega društva iz Canberre. Tekmovanje se je pričelo že ob 8. uri zjutraj, vreme pa je bilo za spremembo prijazno, brez nalivov ali strašne vročine, kar smo izmenoma doživljali v preteklih tednih. Delovna skupina SD Sydney nam je pripravila odlično domače kosilo z dunajskimi zrezki, kranjskimi klobasami, praženim krompirjem in kislim zeljem. Čeprav se je zbralo kar 40 tekmovalcev, je tekmovanje potekalo urejeno in ob pravem času, tako, da smo odigrali finalno tekmo med štirimi najboljšimi moštvi že kar proti koncu popoldneva, nakar smo bili povabljeni v dvorano k podelitvi nagrad in k večerji z narezkom. Tekmovanje so vodili: Slavko Prinčič - predsednik balinarske Sekcije SDS, Martha in Lojze Magajna ter Jessica Kukovec iz Kluba Triglav, kar ni nič nenavadnega, saj smo bili udeleženci v največji meri člani obeh slovenskih klubov v Sydneyju. ***(foto levo).***

OBISK NADŠKOFA
msgr. STANISLAVA ZORETA V KLUBU TRIGLAV

V veliko veselje nam je bilo, da je gospod nadškof Stanislav Zore ponovno obiskal naš klub Triglav – prvič, odkar je postal ljubljanski nadškof. Z njim smo se srečali že ob njegovih prejšnjih obiskih, saj je že večkrat obiskal Avstralijo ***(foto levo)***. Na žalost je bil njegov obisk v Sydneyju kratek in nam je zmanjkalo časa, da bi obvestili vse člane, ki bi se tako lahko srečali z njim, ko je prišel v soboto, 23. januarja 2016 zvečer, v klub na večerjo.

Pater Darko Žnidaršič OFM, Franci Zore, Martha Magajna, nadškof msgr. Stanislav Zore OFM, Peter Krope, Lojze Magajna, Irena Auser Jernej.

77. ROJSTNI DAN MARTHE MAGAJNA IN DAN AVSTRALIJE, 26. 1. 2016

V prostorih Kluba Triglav – Mounties je na dan Avstralije, 26. januarja, Martha Magajna v krogu prijateljev praznovala svoj 77. rojstni dan. Praznovanje je organiziral odbor arhiva HASA NSW, saj je poleg Urada za Slovence po svetu Republike Slovenije Klub Triglav največji finančni pokrovitelj te medklubske organizacije. Na žalost se vsi sodelavci HASA NSW počasi premikamo v bolj zrela leta in zato je bilo kar nekaj sodelavcev zaradi zdravstvenih razlogov odsotnih pri praznovanju. Martha in Lojze Magajna sta že preko 40 let pridna sodelavca in organizatorja družabnega in športnega življenja v Klubu Triglav.

Čestitke, Martha, tudi iz uredništva Misli, saj ste naša zvesta sodelavka!
Bog Vas živi in ohranjaj mladostno!

IZ KRALJIČINE DEŽELE

Lani pred božičem smo bili povabljeni vsi dopisniki v mesto Brisbane na predstavitev nove obsežne knjige: **WE ARE QUEENSLANDERS.** Tam sem od glavnih govornikov spoznal veličino predstavljene zbirke 140 dopisnikov različnih narodnosti, ki ima tudi podnaslov: **Contemporary multicultural tapestry of peoples.** Ethnic Comunity Council of Queensland (ECCQ) že dolga leta skrbi za etnične skupnosti v Queenslandu. Z njimi sem se seznanil že v letih po 1970, ker so se zanimali za naše takratno društveno glasilo Glas Planinke. Urednik knjige g. Maximilian Brandle je pri otvoritvenem govoru poudaril pomen multikulturne družbe in tudi dejstvo, da je ECCQ prvi v Avstraliji predstavil tukajšnji queenslandski vladi vrednost multikulturne družbe. Takratni premier Sir Joe Bjelke Peterson je to zamisel močno podprl in s časom jo je sprejela zvezna vlada v Canberri. Danes je multikulturni sistem uspešni del moderne družbe in je lahko vzor drugim državam po svetu. Knjiga velikega A4 formata je že tretja izdaja, financirala jo je vlada Queenslanda. Slovenci smo prvič omenjeni v knjigi: Multicultural 2001, kjer sem v glavnem na kratko predstavil Slovenijo in delovanje naše slovenske skupnosti tukaj. V sedanji izdaji je bilo uredništvo pokazalo zanimanje za mlado generacijo, zato sem posvetil nekaj besed tudi tej temi. Queensland še vedno zelo ceni vrednost multikulturne družbe, zato tudi vzdržuje dobre odnose z etničnimi organizacijami, predvsem s ECCQ. Danes je vsaki tretji Queensladčan rojen izven Avstralije ali je otrok emigrantskih staršev.

O obisku nadškofa Stanislava Zoreta med nami v Marijini dolini poročam v skupnem poročilu na prvih straneh Misli, desno pa sta dva foto utrinka.

Čeprav se naša slovenska skupnost na tem delu sveta krči, saj se naša povojna generacija stara in je čedalje več rojakov, ki ne vozijo avto in tudi ne potujejo več, smo pa zato še vedno korajžni pri slovenskem radiu. Na etnični radijski postaji 4EB imamo zaradi zadostnega števila članov še vedno dve slovenski oddaji na teden: ob torkih in ob sobotah ob 6. uri zvečer. Slovenske radijske oddaje nas obveščajo o raznih novicah, nas vabijo na društvena srečanja in nas povezujejo. Vesna Lahovec je naša radijska predstavnica, ki vodi slovensko skupino radijcev in skrbi, da slovenska beseda in pesem redno odmevata po tukajšnjih radijskih valovih.

Nedelja, 7. februarja 2016, je bila na društvu Planinka pustna nedelja. Pridružilo se nam je tudi novoustanovljeno Društvo za slovenski jezik in kulturo Qld. Po kosilu so nam za Prešernov dan v društveni dvorani predstavili lep kulturni program, ki ga je vodila Jerneja Svetičič. Lepo nam je predstavila življenje Franceta Prešerna, njegovo življenje in njegove poezije. Ob spremljavi slik na projektorskem platnu nam je povedala marsikaj zanimivega. Zanimivo dejstvo, da v resnici ne vemo za pravo sliko Franceta Prešerna, ker ni nobene fotografije, saj imamo samo razne umetniške slike, ki so jih po njegovi smrti naredili po spominu njegovi prijatelji. V programu so izvajali tudi Povodnega moža ter več Prešernovih pesmi. Vsi smo bili veseli kulturne predstave, lepega obiska novodošlih rojakov z družinami, kakor tudi vesele pustne zabave, ki je sledila po programu. Navzočih je bilo več lepih mask, ki so nam poživili veselo srečanje.
Lep pozdrav vsem! ***Mirko Cuderman, Mt Mee QLD***

Slovenian Mission Melbourne

p. Ciril A. Božič OFM, OAM: 0412 555 840
p. David Šrumpf OFM: 0497 097 783
Marija Anžič: 0499 772 202
Sts. CYRIL and METHODIUS
SLOVENIAN MISSION
E-mail: cirilb@bigpond.com

Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO Box 197, KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787; Fax: (03) 9853 6176
E-mail: cirilb@bigpond.com
E-mail: p.david.ofm@gmail.com

IZREDNO SVETO LETO USMILJENJA smo začeli na praznik Brezmadežne, 8. decembra 2015, in bo trajalo do praznika Kristusa Kralja vesoljstva, 20. novembra 2016. V tem času bomo imeli več lepih priložnosti, da globlje sprejmemo Božje usmiljenje in ga tudi podelimo z bližnjimi.

ADVENTNO ROMANJE V TA PINU je v času naše vsakoletne priprave na božične praznike, lansko pa zaznamovano še s slovesnim odprtjem izrednega svetega leta usmiljenja. Romali smo z avtobusom in osebnimi avtomobili v soboto, 12. decembra 2015, v čudovitem dnevu. Nam so se pridružili tudi rojaki iz Adelaide s patrom Davidom. Najprej smo se ob 10. uri zbrali pri naši kapelici za petje litanij, nato smo v cerkvi zmolili rožni venec. Od 11.30 dopoldne do 13.30 smo imeli kosilo v restavraciji v Bacchus Marshu, ob 14.30 je bila v cerkvi na vrhu griča sveta maša z obredom odprtja svetega leta. Slovenskih romarjev je bilo nad 120. Pater David in g. Ivan Legiša lepo opišeta ta romarski shod v zapisu iz Adelaide.

4. ADVENTNA nedelja, 20. decembra 2015, peti dan božične devetdnevnice in razmišljanje **o novem mandatu PASTORALNEGA SVETA za obdobje 2016 do 2021. Po maši smo imeli družinsko kosilo in srečanje z novo veleposlanico** Republike Slovenije v Avstraliji **gospo Heleno Drnovšek Zorko,** ki smo jo pozdravili po skoraj 14 letih. V dvorani smo pripravili tudi krajši kulturni program: Christine Ferra (roj. Cestnik) je zapela avstralsko in slovensko himno, sledil je pozdrav veleposlanici in njen nagovor nam.

Peter Mandelj JP, OAM, veleposlanica Helena Drnovšek Zorko in pater Ciril. Eddy Kontelj s hčerko, veleposlanica, p. Ciril ter Olga Bogovič. Veselo druščino v dvorani v Kew servirata tudi Tone Bogovič in Teresa Sycamore.

Nato pa sta zapela še mlada Anthony Petelin z očetom Frenkom, ki ga je spremljal na harmoniki in Owen Ferra z mamo Christine ob spremljavi kitare. Evie Johnson pa nas je na harfi pripravljala na Sveto noč ***(fotografije desno)***. Kosilo so pripravile članice Društva sv. Eme ob vodstvu predsednice Olge Bogovič. Njim in ostalim skupinam (skupini iz St. Albansa ob vodstvu Slavka Blatnika, skupini Majde Brožič, skupini gospodinj s slovenskega društva Jadran, skupini Angelce Povh) smo hvaležni, da smo imeli skozi vse leto na vsako tretjo nedeljo v mesecu v dvorani dobro družinsko kosilo. Zahvala tudi vsem sodelavcem in dobrotnikom našega misijona, ki na različne načine redno skrbite in ohranjate naše poslanstvo. Bog povrni!

BOLNIKI IN OSTARELI:
V adventnem času smo obiskali nekaj starejših in bolnih članov naše skupnosti po domovih za starejše in po bolnišnicah. Hvaležni smo vsem, ki nas v njihovem imenu obvestite, da želijo obisk duhovnika za molitev in zakramente. Starši, povejte pravočasno svojim otrokom, da pred prazniki ali v času bolezni želite, da vas obišče duhovnik. Če ne pride vaša želja osebno od vas ali vaših najbližjih, seveda niti ne vemo niti ne moremo priti do vas.

V domu v Sunshine smo z nadškofom p. Stanetom Zoretom obiskali Marka Zitterschlagerja.

BOŽIČ 2015: Hvala Bogu za izredno lepo doživete božične praznike. Zgodnjo polnočnico ob 9. uri zvečer na sveti večer, v četrtek, 24. decembra 2015, smo obhajali zares slovesno. Vreme ne bi moglo biti lepše, če bi ga mi sami delali, tako je bila naša zgodnja polnočnica pod milim nebom pred čudovitimi jaslicami ob utripanju na stotine lučk napolnjena z nebeško radostjo, ki nam jo vedno znova poklanja Novorojeni Jezus, Odrešenik človeštva. Zares zahvala Simonu Grilju – podpredsedniku Pastoralnega sveta ter njegovima staršema Jožetu in Majdi za lepoto jaslic v lurški votlini ter Zori Kirn za jaslice in božično okrasitev v cerkvi, pevskemu zboru pod taktirko Janike Rutherford in organistinje Katarine Vrisk in organistov Katarine Peršič in Lentija Lenko OAM, učiteljici Slomškove šole mag. Julie Kure Bogovič ter staršem učencev, da so otroke oblekli v betlehemske pastirje, ki so sodelovali pri bogoslužju. Ministrantom so se pridružili še štirje fantje družine Nemanič iz Bele Krajine, ki so bili na

obisku skupaj z očetom Tonijem in mamo Matejo, nečakinjo patra Cirila, hčerko njegove sestre Marije Plut, ki je bila tudi na obisku. Vsi so marljivo pomagali pri pripravah. Pridne gospe so zopet napekle cel kup potic in dobrot in jih pod vodstvom laiške misijonarke Marije Anžič postregle po slovesni sveti maši. Mnogi so se zadržali do srede noči. Veselje božiča mora odmevati!

ZAHVALA: Ob sklepu leta 2015, na Silvestrovo, 31. decembra 2015, smo ob 10. uri dopoldne darovali sveto mašo Bogu v zahvalo za vse darove in milosti v letu 2015. Istočasno pa smo na oltar položili tudi zahvalo za vse vas, sodelavce in dobrotnike našega misijona. Naj Večni Dobrotnik nagradi vsakega izmed vas! Hvala vsem in vsakomur, ki na kakršen koli način sodeluje pri poslanstvu našega misijona. Dela in priložnosti pa je zares obilo! Ne moremo naštevati imen, ker vas je, hvala Bogu, še veliko!

Nekaj STATISTIČNIH PODATKOV za leto 2015: KRSTOV smo imeli 13 (8 dečkov, 5 deklic); v letu 2014 jih je bilo 15 (9 dečkov, 6 deklic). **POROKE** so bile 3 (letu 2014 so bile 4). V Kew smo imeli okrog 10.000 **svetih obhajil. SMRTI:** V letu 2015 smo se v Viktoriji poslovili od 63 rojakov (38 moških in 25 žensk); v letu 2014 od 42 rojakov (22 moških in 20 žensk). Za toliko smrti smo zvedeli koncem leta; to število pa se je še malo povečalo, saj smo pozneje zvedeli še za nekaj smrti. Prav je, da se pokojnih spominjamo v svojih molitvah in pri daritvi svete maše, prav tako pa seveda tudi vseh naših prednikov, starih staršev, staršev, sorodnikov, prijateljev in dobrotnikov. Hvala vsem, ki v te namene darujete za svete maše.

O MILOSTNEM ČASU OBISKA NADŠKOFA patra STANETA ZORETA ste ali boste še brali na prvih straneh teh Misli.

ZAČETEK POSTNEGA ČASA: Letos smo začeli postni čas zelo zgodaj - na pepelnično sredo, 10. februarja 2016: 40-dnevno pripravo na praznovanje Jezusovega vstajenja. Petdeseta postna akcija Caritas Australia ***Project Compassion 2016*** ima geslo »*Learning more, creating change*« in nas s posebnimi ‚šparovčki' vabi k dobrodelnosti. Šparovčki so na razpolago na policah ob izhodih iz cerkve.

SLOMŠKOVA ŠOLA bo (je) začela s poukom v nedeljo, 21. februarja 2016, po sveti maši od 11.10 do 13. ure. Med mašo bo blagoslov učencev in šolskih torb, zato naj pridejo otroci oblečeni v šolske uniforme in s torbami. Redni pouk bo vsako prvo in tretjo nedeljo v mesecu ter še dodatno po urniku.

DRUŽINSKO KOSILO bodo v nedeljo, 21. februarja, pripravile članice Društva sv. Eme pod vodstvom predsednice Olge Bogovič. Pred kosilom bo v dvorani **med kulturnim programom PREDSTAVITEV 664 strani obsežne KNJIGE naše organistinje Katarine Vrisk, *Anthology of Sloveninan Australian Musicians*** (*Antologija slovensko-avstralskih glasbenikov).* To bo letos tudi naše odlično praznovanje slovenskega kulturnega praznika. Katarini iskrene čestitke za izredno pomembno delo, ki je nastajalo šest let in pol in je iz začetne zasnove z nekaj nad 150 strani naraslo na obsežnih 664 strani in dva CD-ja s posnetki glasbe 70 glasbenikov, ki so predstavljeni v knjigi. Na predstavitvi bodo sodelovali glasbeniki in pevski zbor Planika. Knjigo bo predstavila veleposlanica Republike Slovenije v Avstraliji gospa Helena Drnovšek Zorko. Naročniki boste knjigo lahko prejeli tisti dan; knjige pa bodo tudi v prosti prodaji. Cena knjige je $95 in dva CD-ja sta $30.

POSTNO ROMANJE V TA PINU bomo imeli po ustaljenem redu v soboto pred 5. postno nedeljo, 12. marca 2016. Ob 10. uri dopoldne se bomo zbrali pred našo kapelico ter nato nadaljevali s pobožnostjo križevega pota. Ob 11. uri bo sveta maša v cerkvi. Kosilo bo v parku v Bacchus Marshu.

SVETA MAŠA NA SLOVENSKEM DRUŠTVU JADRAN: Na praznik sv. Jožefa, v soboto pred cvetno nedeljo, 19. marca, bo ob 12.30 popoldne sveta maša v dvorani SD Jadran v Diggers Rest. V razredu Slomškove šole v Kew pa bodo od 9. ure dalje pletli butarice, možje pa urejevali vrt in pripravili dvorišče za mašo cvetne nedelje.

SPOVEDOVANJE: V KEW je redno pred mašo, v GEELONGU in v ST. ALBANSU bo priložnost med sveto mašo 5. postne nedelje, 13. marca 2016. **V ALTONI NORTH** bo spovedovanje v cerkvi St. Leo the Great v četrtek, 17. marca 2016, od 4.30 popoldne do 6. ure zvečer.

CVETNA NEDELJA, 20. marca 2016: Blagoslov zelenja in butaric ter sveta maša z dramatiziranim branjem pasijona bo ob 10. uri dopoldne na dvorišču pred lurško votlino.

TOREK V VELIKEM TEDNU, 22. marca 2016: Ob 11. uri dopoldne bo v katedrali sv. Patrika v Melbournu krizmena maša, ko bomo duhovniki somaševali skupaj z nadškofom Denisom Hartom, obnovili svoje duhovniške zaobljube. Nadškof bo blagoslovil krstno in bolniško olje ter posvetil sveto krizmo.

VELIKI ČETRTEK, spomin Gospodove zadnje večerje – Kew ob 7. uri zvečer. Po maši sledi ob Gospodovi ječi molitvena ura za duhovne poklice.

VELIKI PETEK, 25. marca 2016: spomin Gospodovega trpljenja in smrti. Ta dan je strogi post. Ob 11. uri dopoldne bo pobožnost križevega pota, ob 3.00 popoldne spomin Gospodove smrti, češčenje križa in obhajilo. Božji grob bo zopet v lurški votlini, kjer se bomo zbrali v molitvi po obredu v cerkvi. Nabirka velikega petka je namenjena kristjanom v Sveti deželi, ki nam ohranjajo svete kraje. Pokažimo jim svojo solidarnost, pomoč in bratsko bližino. Bog povrni za ta Vaš dar!

BRUNA IN NINO BURLOVIČ sta 26. 12. 2015 praznovala 60. obletnico poroke. Zbrali smo se v njunem domu v Rossani. Družba svojcev in prijateljev je ob dobro obloženi mizi s hrano in pijačo skupno praznovala ta njun pomembne dan. Še na mnoga zdrava in srečna leta,kličemo! Istočasno smo praznovali tudi rojstvo novega člana v njihovi družini, vnučka po imenu Dante in pa rojstni dan gospe Brune. ***Marija Iskra***

Nepogrešljivima sotrudnikoma misijona v Kew, Bruni in Ninu Burlovič, iskrene čestitke!

VELIKA SOBOTA: Ob 6. uri zvečer bomo v Kew pričeli s slavjem luči velikonočne vigilije, slovesno mašo ter nato vstajenjsko procesijo in blagoslovom velikonočnih jedil.

VELIKA NOČ GOSPODOVEGA VSTAJENJA, nedelja, 27. marca 2016. Prva praznična sveta maša bo ob 8. uri zjutraj, glavna slovesna maša bo ob 10. uri dopoldne. Po obeh mašah bo blagoslov velikonočnih jedil.

VELIKONOČNI PONEDELJEK, praznična maša bo ob 10. uri dopoldne.

BELA NEDELJA – praznik BOŽJEGA USMILJENJA, 3. aprila 2016. Sveta maša bo ob 10. uri dopoldne.

MORWELL: Slovenska sveta maša bo prvo nedeljo v maju, 1. maja 2016, ob 6. uri zvečer v cerkvi Sacred Heart.

WODONGA: Slovenska sveta maša za rojake mest Albury – Wodonga bo drugo nedeljo v maju, na 7. velikonočno nedeljo, 8. maja 2016, ob 6. uri zvečer v cerkvi St. Augustine's.

NAŠA OZNANILA NA INTERNETU:
Že tretje leto lahko berete naša Oznanila na Stičišču avstralskih Slovencev na naslovu: ***http://www.glasslovenije.com.au*** - tam kliknete na Slovenian Catholic Missions in Australia – Melbourne.

SVETI KRST:
AVA ROSE ANJALI ARGENT, rojena 20.03.2015, Wyoming, Chisago, Minnesota, USA. Mati Madeleine Clare Jacka, oče Christopher Mark Argent. Botra sta Lyndell Barrett in Robert Underdown. Sv. Ciril in Metod, Kew, 19.12.2015.

WILLIAM JAMES HARTHEN, rojen 23.10.2015, Parkville VIC. Mati Barbara Ivanka Harthen r. Smrdel, oče Scott James Harthen. Botra je Anica Smrdel; priča krsta Patricia Anne Harthen. Sv. Ciril in Metod, Kew, 06.02.2016.

XAVIER MARTIN ČRTALIČ, rojen 28.04.2015, Geelong VIC. Mati Tania Marie Črtalič r. Pontini, oče Sylvester Michael Črtalič. Botri so: Christopher in Joshua Berta, Mark Pontini, Jamie Tobin. Holy Family, Bell Park, med nedeljsko sveto mašo, 13.12.2015.

CHLOE LEHPAMER, rojena 16.09.2015, Fitzroy VIC. Mati Anita Poščić, oče Terry Lahpamer. Botra sta Robert Poščić in Rodney Lehpamer. Sv. Ciril in Metod, Kew, 07.02.2016.

JULIAN NICOLAI PERŠIČ, rojen 16.06.2015, Parkville VIC. Mati Maria Peršič r. Muravca, oče Peter Edward Peršič. Botra sta Katarina Peršič in Dominic Gleeson. Holy Family, Bell Park, med nedeljsko sveto mašo, 14.02.2016.

ODŠLI SO

MATIJA CIMERMAN je umrl v torek, 22. decembra 2015, v domu Outlook Gardens v Dandenong North. Rojen je bil 4. septembra 1926 v vasi Kóračice, župnija Sveti Tomaž pri Ormožu. Matijeva žena Marija Cimerman roj. Kosi je umrla v istem domu 11. novembra 2015 (glej Misli, november-december, stran 36-37). Matija je bil dejaven v slovenski skupnosti, še posebej pri graditvi naše cerkve v Kew in pozneje pri graditvi slovenskega društva Planica, kateremu je tudi predsedoval. S svakom Jožetom Kosijem sta bila velika prijatelja, znana, da sta bila mojstra vseh obrti (‚jack of all trades') in sta velikokrat skupaj delala. Matija se je z ženo Marijo zadnja leta v molitvi pripravljal na odhod in sta res odšla drug za drugim. Vedno sta bila nadvse vesela obiska patra. Pater David je Matiji pred smrtjo podelil zakrament maziljenja. Rožni venec in pogrebna maša sta bila v naši cerkvi v Kew ter nato še slovo pred kremacijo v kapeli Blair Chapel na pokopališču Springvale. Sožalje hčerkama Anici Markič in Stelli (Stanki) Rob z družinama ter ostalim sorodnikom in prijateljem.

EMIL FATOVIĆ je umrl 30. novembra 2015 v Austin Hospital v Heidelbergu. Rojen je bil 13.08.1937 na otoku Ugljan pri Zadru na Hrvaškem. Rojstni dan pa je vedno

praznoval 14. avgusta! Leta 1964 ga je ladja Gallilleo Gallilie prizibala v Melbourne. Poročen je bil s Slavo Brožič, ki jo je prvič srečal leta 1967. Poročila sta se leta 1969. Emil je bil uspešen mizar in nato gradbenik ter lastnik družinskega podjetja E & S Builders od poznih 1980 do 2008. Rožni venec in pogrebna maša sta bila v naši cerkvi v Kew v petek, 11. decembra 2015. Pokopan je na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Slavi, sinovoma Rogerju in Robertu z družinama ter sestrama Miri in Nadi ter bratu Ediju in družinam na otoku Ugljan in družini pokojnega Slavinega brata Antona Brožiča.

ANTONIJA (TONKA) PAVLIN rojena KOČEVAR je v miru zaspala 24. decembra 2015 v Castlemaine v Viktoriji. Rojena je bila 17. marca 1924 v Semiču v Beli Krajini. 40 let je živela v Canberri, zadnje leto pa v Castlemaine, kjer živi njen sin Ramon. Sožalje sinu Ramonu in ostalim sorodnikom.

Hvala Zinki Černe iz Canberre za sporočilo.

SUZANA (SUSIE) SMRDELJ roj. BALIGAČ je umrla 26.12.2015; mrtvo so našli v njenem domu v Sunbury. Rojena je bila 26.01.1966 v Melbournu. Pogrebna maša je bila v cerkvi Sacred Heart v St. Albansu 7. januarja 2016. Pokopana je na pokopališču Keilor. Sožalje otrokom Stevenu, Amandi in Jani, očetu Štefanu Baligaču ter sestrama Slavici in Tamari ter bivšemu možu Johnyju.

GERDA KRAJNC roj. SMITS je umrla 29.12.2015 na svojem domu v East Doncaster. Rojena je bila 19.06.1943 v kraju Apeldoorn na Nizozemskem (Holandija). Njena družina se je preselila v Avstralijo leta 1951; pripotovali so že z letalom. Leta 1962 se je Gerda poročila z Alojzem Krajncem. Lojze jo je vedno klical Hedda. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v petek, 8. januarja 2016. Kremirana je bila v Springvale. Sožalje možu Lojzetu ter hčerki Aniti in sinu Lojzetu z družinama.

Hčerka Veronica Gregorič je o svoji mami napisala:

NADA BOLE roj. SMRDELJ je bila rojena 29. aprila 1929 v vasi Selce pri Pivki v Sloveniji. Umrla je v spanju v Royal Melbourne Hospital 30. decembra 2015. Bila je najstarejša od štirih otrok in je odraščala v času italijanske okupacije slovenskega ozemlja in fašizma ter pozneje komunizma. Delala je kot šivilja in gospodinjska pomočnica ter varuška pri družini zdravnika v njihovem kraju. Časi so bili težki in končno se je odločila, da pobegne čez mejo v Italijo, kjer je postala begunka. Iz Italije je odšla v Avstralijo z ladjo Skaubryn, ki je pristala na Station Pier v Melbournu maja 1954. V begunskem taborišču v starih vojaških barakah v Broadmeadows je preživela samo eno noč. Naslednji dan so jo namreč z motorjem prepeljali k njenim družinskim prijateljem Čeligojevim. Ivan Čeligoj je pomagal Nadi najti službo in tretji dan po prihodu v Avstralijo je že delala. Živela je zadovoljno in preživljala svoj čas s prijatelji – a je življenje postalo še lepše, ko sta se spoznala z mladim Jožetom Boletom iz Geelonga. Leta 1956 sta se poročila v katedrali sv. Patrika in se kmalu za tem preselila v svojo hišo, ki sta jo kupila v Richmondu in jo obnovila. Nada se je spoprijateljila z mnogimi priseljenci v njeni okolici in z nekaterimi so ostali prijatelji vse življenje. Kmalu je iz Slovenije prišla tudi njena sestra Tončka in živela pri njih, dokler ni srečala svojega moža Albina. Nada je delala v Richmondu in v Collingwoodu in kmalu sta se jima rodila dva otroka, Veronica in Edi. Da bi imeli več prostora in svežega zraka, se je družina preselila v svoj novi dom v Glenroy.

Nada je bila vse življenje članica Slovenskega društva Melbourne, kjer se je rada družila s svojimi prijatelji in drugimi slovenskimi družinami. Rada je pomagala tudi v kuhinji, ko je bila za to na vrsti. Nada in Jože sta redno obiskovala tudi našo cerkev v Kew, kjer je bila Nada tudi članica Društva svete Eme in kjer sta se z možem Jožetom rada udeleževala družinskih kosil. V dvorani pod cerkvijo sta ponosno spremljala nastope svojih vnukov Danijela in Nikola, ki sta sodelovala na predstavah kot učenca Slomškove slovenske šole.

V Glenroyu sta si Nada in Jože uredila bogat vrt, za katerega sta skrbela, da je bil vedno zgledno urejen. Na tem vrtu je Nada gojila rastline, ki jih je potrebovala za pripravo pravih slovenskih jedi. Obiskom je vedno postregla s potico in štrudljem ter bila najbolj zadovoljna, ko je videla, da so njeni prijatelji in obiskovalci dobro in bogato postreženi.

V zadnjih letih sta precej potovala po Avstraliji in odšla sta tudi v Slovenijo, da je še zadnjič obiskala svojo družino tam. Nada je preživela zadnja leta svojega življenja doma, kjer sta zanjo skrbela njena hčerka in sin. Sin Edi je za eno leto prekinil svojo službo kot učitelj, da je lahko skrbel za mamo. Skupaj sta obiskala tudi p. Cirila v Kew. Bolezen je vedno pogumno in vedro prenašala. Nada zapušča sina Edija, hčerko Veronico z možem Nickom in vnukoma Danijelom in Nikolom. Zapušča tudi svojo sestro Tončko v Melbournu in sestro Vero v Pivki v Sloveniji. Pogrebno mašo smo zanjo darovali v naši cerkvi v Kew 6. januarja 2016 in jo po maši pospremili na pokopališče Keilor.

Naj počiva v miru! ***Hvala Veronici!***

ANTON (TONE) TOMŠIČ je umrl 30.12.2015 na domu svojega sina Elvisa v Mill Parku. Rojen je bil 2.10.1929 v Knežaku. V Avstralijo je prispel leta 1959. Leta 1964 se je v Clifton Hill poročil z Magdaleno Dikonović. Tone je bil skrben mož in oče ter zvest in delavni član našega občestva v Kew ter tudi na Elthamu pri Slovenskem društvu Melbourne in v 1990-tih pri Slovenskem narodnem svetu. Vedno je videl kakšno delo, predlagal ureditev in pred leti tudi sam marsikaj postoril, predvsem na vrtu, saj je bil dober vrtnar. Rad je prihajal že zgodaj, uro pred mašo v Kew, si ogledal vse, ustavil na klepetu v pisarni, kaj povedal in predlagal. Vedno je imel nageljček v žepu suknjiča. Rožni venec zanj smo molili v nedeljo, 10. januarja, ob 7. uri zvečer v naši cerkvi. Pogrebno mašo smo darovali v ponedeljek, 11. januarja 2016. Pokopan je bil v grob pokojne žene Magdalene na pokopališču Keilor. Sožalje sinu Elvisu, hčerki Betty (Elizabeth), bratu Petru ter sestri Ivani Woppel z družinami.

MARIJA VALENČIČ roj. FABIJANČIČ je umrla 1. januarja 2016 v Royal Melbourne Hospital. Rojena je bila 01.04.1936 v vasi Podbeže pri Ilirski Bistrici. V Avstralijo je prispela na ladji Aurora iz Trsta. Leta 1963 se je poročila z Alojzem Valenčičem (umrl marca 2010). Pogrebna maša je bila v cerkvi St. Mathew's v Fawknerju. Pokopana je v grob pokojnega moža Alojza na pokopališču Fawkner. Sožalje hčerki Sonji Ferraro z družino, sinu Stojanu ter bratu Alojzu Fabijančiču.

WERNER REMŠNIK je umrl 2. januarja 2016 v Northern Hospital v Eppingu. Rojen je bil 12.03.1926 v kraju Selnica ob Dravi blizu kraja Ruše. Werner je bil spoštovan mož v slovenski skupnosti in cenjen strokovnjak v svojem poklicnem življenju. Nepogrešljiv je bil pri Slovenskem društvu Melbourne, kjer je bil med ustanovnimi člani, ter pri Uradu socialnega skrbstva in Zvezi slovenskih organizacij Viktorije. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v torek, 12. januarja, sledila je kremacija v Fawkner Crematorium. Sožalje ženi Mili ter hčerkam Olgi in Veri z družinama in hčerki Ankici.

SLAVI ŠANC je umrla 5.1.2016 v domu za starejše v Rosebud. Rojena je bila v Trbovljah. Pogrebni obred je bil v četrtek, 7.1.2016, na pokopališču Bunurong. Mož Ivan je umrl pred približno desetimi leti.

ELIZABETH (LIZ) ANN ČELIGOJ roj. PRICE je umrla 18. januarja 2016 na svojem domu v Park Orchards zaradi srčne kapi. Rojena je bila 13. junija 1952 v kraju Carterton v Novi Zelandiji. V Avstralijo je prispela leta 1971. Poročena je bila v naši cerkvi leta 1979 z Matevžem (Matthew) Čeligojem (rojen v Knežaku), in tudi oba njuna otroka sta bila krščena v Kew. Pogrebna maša je bila v naši cerkvi v Kew v soboto, 23. januarja 2016. Liz je bila direktorica Workplace Relations Victoria Police, zato je bilo na pogrebu v cerkvi celotno vodstvo Victoria Police na čelu s Chief Commissioner Graham Ashton AM, Deputy in Assistant Commissioners, policisti raznih rangov v uniformah in v civilu. Naša cerkev že zlepa ni bila tako polna; stali so po cerkvi, kor je bil poln in še vrh stopnišča. Našo cesto A'Beckett Street so zaprli za ves promet in po maši so policisti naredili častno stražo Lizi v slovo. Pater Ciril je bil tako tokrat ne samo v vlogi rektorja cerkve, ampak tudi kot policijski kaplan. Sledilo je še slovo v kapeli krematorija v Lilydale. Sožalje možu Matevžu, sinu Jacobu in hčerki Caitlin, bratom in sestram v Avstraliji in Novi Zelandiji ter družini Woppel in družinama Petra Tomšiča in pokojnega Toneta Tomšiča.

ANTON (TONE) PROSEN je umrl 30. januarja 2016 na svojem domu v Avondale Heights. Rojen je bil 25. maja 1933 v vasi Harije. Poročil se je v kampu Udine avgusta 1956 z Marijo Tomažič iz vasi Huje. Iz Italije sta se preselila v Pariz, kjer je bila rojena hčerka Liliana (Lily). V Avstralijo, v Sydney, so prispeli 27. junija 1959 na ladji Australia. Po dobrem letu so se iz Griffitha preselili v Melbourne, kjer je Tone delal z betonom, nato pa več kot 25 let za Ansett Airlines Freight. Rožni venec zanj smo molili v cerkvi St Martin de Porres, Military Road, Avondale Heights v torek, 9. februarja 2016. Sledila je pogrebna maša ter nato pokop na pokopališču Keilor. Sožalje ženi Mariji ter hčerkama Liliani Conlan in Lorraine Ivančič ter družinama, bratu Vinku v Harijah, sestri Magdi v Venezueli in sestri Mary Ovčak v Melbournu in družinam.

JOŽE ŽUGIČ je umrl v četrtek, 4. februarja 2016, v domu Carnsworth v Kew nasproti naše cerkve. Prejel je sveto maziljenje. Rojen je bil 22. avgusta 1937 v vasi Brezovice, občina Krško. Leta 1962 se je v Kostanjevici na Krki poročil z Olgo Švalj. Rodila se jima je hčerka Jožica. Jože je imel težko življenje, saj je v prometni nesreči v Avstriji 20. maja 1967 umrla njegova žena, hčerka Jožica in on pa sta nesrečo preživela. V Avstralijo je Jože prispel 7. novembra 1967 in tu pričel novo življenje. Poročil se je z Marijo roj. Mrak v naši cerkvi v Kew 5. julija 1969. V tem zakonu sta se rodila hčerka Branka (1970) in sin Jože - Joey (1974), ki je tragično umrl leta 1991. Jože je šel v Slovenijo in 7. maja 1973 pripeljal s seboj hčerko Jožico. Jože je bil dober vodovodar in ‚handy man' in je mnogim pomagal. Še posebno lepa zgodba kroži o njegovem delu v Baragovem domu in zahvali patra Bazilija z ‚Bog plačaj!' Rožni venec in pogrebna maša sta bila v naši cerkvi v Kew v četrtek, na praznik Lurške Matere Božje, 11. februarja 2016. Pokopan je bil na pokopališču Keilor v torek, 16. februarja. Sožalje ženi Mariji ter hčerkama Jožici Vidmajer in Branki Žugič ter družinama, polbratu Franciju in polsestri Mariji Škedelj z družinama v Sloveniji.

JANJA KOTNIK rojena SLAVEC je umrla za posledicami možganske kapi v soboto, 6. februarja 2016, v Monash Medical Centre v Claytonu. Rojena je bila 9. marca 1958 v Melbournu. Srednjo šolo je obiskovala v Aquinas College v Ringwoodu, tečaj za tajnico pa je naredila v Stotts College. Leta 1993 se

je poročila z Eddiejem Kotnikom in rodila se jima je hčerka Briana, sedaj stara 16 let. Janja si je delo našla pri firmi za ‚air conditioning' kontraktorje A. E. Smith, kjer je delala do srede, 3. februarja 2016. V četrtek zjutraj po eni uri jo je zadela možganska kap. Dan pred smrtjo je prejela zakrament sv. maziljenja v sobi intenzivne nege, kjer so bili ob njej vsi njeni. Pogrebna maša je bila v četrtek, 11. februarja, v polni cerkvi St. John Vianney, Springvale (Mulgrave). Pokopana je na pokopališču Springvale. Sožalje možu Eddieju, hčerki Briani, staršema Frenku in Ivanki Slavec, ki sta že leta 1983 izgubila v prometni nesreči sina Petra, Eddiejevima staršema Janezu in Francki Kotnik ter ostalim sorodnikom.

MILKA ROŽIČ rojena NIKŠIĆ je umrla 11. februarja 2016 v Broadmeadows Pallative Care. Rojena je bila 7. oktobra 1932 v mestu Otočac v Liki na Hrvaškem. V Avstralijo je prispela leta 1969. Poročila se je z Mariom Rožičem, ki je doma iz vasi Pregara. Pogrebna maša je bila 17. februarja 2016 v cerkvi St. Matthews v Fawknerju. Pokopana je na pokopališču Northern Memorial Park, Box Forest Road, Fawkner. Sožalje možu Mariu, sinu Borisu z družino in sinu Alainu. Sožalje domačim; Gospod pa naj nakloni večni mir in pokoj vsem našim pokojnim! ***pater Ciril***

POKOJNI V JUŽNI AVSTRALIJI - SA

ANDREJ PAGON je umrl 4. februarja 2016 je v domu starejših v Morphett Vale. Rojen je bil 12. decembra 1937 v Cerknem, od njega pa so se poslovili 15. februarja 2016 z mašo v kapeli na pokopališču Centennial Park.

PAVEL VIDMAR je umrl okrog novega leta 2016. Živel je v Valley View.

pater David

POKOJNI V ZAHODNI AVSTRALIJI - WA

JOHN IVAN LUNDER je umrl 30. januarja 2016. Rojen je bil v Perthu 1. marca 1938. Prvih sedem let je s starši preživel v skromni koči blizu tovarn za žganje apna v Wanneroo, pozneje pa so starši kupili hišo v Severnem Perthu, nato v Mt. Hawthorn in nazadnje v Osborne Parku. Po smrti staršev je prevzel podjetje za tovorne prevoze, ki ga je pozneje prodal in se ukvarjal z varovanjem.

Kot najstnik je nepojasnjeno zbolel in eno ali dve leti ni mogel hoditi. Leta 1960 je preživel nesrečo v kamnolomu, ko se je zrušila stena; njega je poškodovala, možaka ob njem pa ubila.

Ena prijetnejših stvari v njegovem življenju je bila, ko sva leta 2001 skupaj odšla na dopust in obisk sorodnikov v Slovenijo. Obiskala sva tudi Nemčijo in Anglijo.

Ivan je imel sladkorno bolezen in težave s srcem, zato je bil zadnjih dvajset let velikokrat po bolnišnicah. Leta 2013 so mu morali amputirati nogo. Po tej operaciji se mu je zdravje izboljšalo in veselil se je proteze. Pol leta pozneje so mu morali odrezati še drugo nogo in protez ni nikoli dobil. Bil je vedno pozitivnega mišljenja in zelo redko se je pritoževal. Pred tem sta z ženo šla vsako leto enkrat ali celo dvakrat na dopust na Bali. Ni je hotel zadrževati, zato sem leta 2014 ostala z njim jaz, da je lahko šla na Bali ona sama s sinom. Za naju z bratom je bil to čas, ko sva se še bolj povezala. Vseeno pa bi rad tudi sam šel vsaj še enkrat na Bali. Marca lani je s podporo žene in še dveh drugih parov uresničil tudi to. Septembra lani je šel še enkrat, a tokrat je imel veliko težav. V začetku letošnjega leta me je ponovno prosil, če bi poskrbela nekaj časa zanj, da bi si lahko žena malo odpočila. A Bog je imel drugačne načrte in ga po štiritedenskem bivanju v bolnišnici poklical k sebi. Pogrebno slovo je bilo v Pinnaroo Valley Chapel & Crematorium v Padburyu WA 5. februarja 2016. Zapušča ženo Nancy, hčerko Jodi, sina Tima, dva vnuka in sestro Millie (Meri) Stockbauer. Naj počiva v miru!

Millie (Meri) Stockbauer, Perth WA

ZAHVALA

Ni večje bolečine kot v dneh žalosti
nositi v srcu srečnih dni spomine.
(Dante)

Konec je trpljenja ljubeče mame **MARIJE CIMERMAN** kot tudi ljubečega očeta **MATIJE CIMERMANA.** Le šest tednov po mamini smrti nas je nepričakovano zapustil še ata.

Prisrčna hvala patru Cirilu za lepo darovani sveti maši z rožnim vencem; za čustveno in svečano opravljeni obred 16. novembra 2015 in nato še 29. decembra 2015. Hvala tudi patru Davidu za sodelovanje pri maminem pogrebu in za sv. maziljenje tik pred smrtjo ateja.

Prisrčna hvala vsem prisotnim, ki ste se udeležili pogrebnih maš v Kew ali poslovilnih obredov na pokopališču Springvale Cemetery. Hvala vsem in vsakemu posebej za izrečene ali pisne tolažilne besede. Iskrena hvala tudi Dragi Gelt za njeno požrtvovalno delo s slikami in spominsko knjižico.

Bog jima daj večni mir in pokoj. Naj počivata v miru. ***Hčerki Anica Markič in Stella Rob z družinama***

SLOVENSKI KLUB JADRAN, MELBOURNE

Besedilo in fotografije: Marija Iskra

MIKLAVŽEVANJE

Kakor vsako leto, je bilo tudi lansko miklavževanje uspešno, prijetno in zabavno. Udeležba otrok in odraslih je bila enkratna. Za razvedrilo otrok je poskrbela tudi delavnica s svojimi umetnijami z baloni in risanjem obrazkov. Pika na i pa so bila seveda darila, katera sta poklanjali kar dve važni osebnosti: Miklavž in Dedek Mraz. Na veliko veselje otrok sta se oba z anglečki vred pripeljala v odprtem avtomobilu in kar deževalo je z bonboni, katere sta metala po dvorišču. Istočasno je potekal tudi naš že tradicionalni prosti piknik za vse člane kluba. Točilnica in kuhinja pa sta poskrbeli za lačne in žejne. Nasvidenje drugo leto.

PREDSTAVITEV VESELOIGRE 'OH, TA LJUBEZEN'

V mesecu decembru nas je dramska skupina pod vodstvom Drage Gelt zabavala s svojo veseloigro 'Oh, ta ljubezen'. Gledalci so bili navdušeni in z glasnim smehom spremljali potek te komedije. Igrali so tudi tako prepričljivo, kakor pravi profesionalci. Hvala vam v upanju, da nas spet obiščete in razveselite s kakšno novo predstavo.

OBISKI IZ SLOVENIJE (IL. BISTRICA) IN SILVESTROVANJE

V mesecu decembru in januarju so se med nami mudili tudi turisti iz Slovenije. Na obisku pri Milki Jaksetič je bila Petra Štemberger iz Zabič, pri Kristini Basa Wiggett pa Tomaž Slavec in Janko Basa. Ogledali so si razne znamenitosti v bližnji in daljni okolici, celo Sydney. Med drugim pa so se tudi družili s sorodniki in rojaki. Silvestrovanje so preživeli v slovenskem klubu 'Jadran', kjer je ansambel 'Žagarji' skrbel za veselje in dobro razpoloženje.

IZLET: V mesecu januarju sta Romana Žetko in Z. Vitez organizirali avtobusni izlet v Colac. Cilj izleta je bila plantaža borovnic, torej trgatev borovnic. Izlet je bil zelo uspešen. Poskrbljeno je bilo za dobro kosilo, pijačo in zabavo na avtobusu (***fotografija zgoraj).***

How *Anthology* came about....

On the first Sunday of July in 2009, I was sitting in the church hall of the Slovenian Mission in Melbourne. It was 'Musicians' Reunion Day' and there were many people onstage, including those of legendary Melbourne ensemble Quintet Bled. My parents were away on their 'grey nomad' adventure and I don't know if it was because I missed them or whether it was because I was transported to my childhood, remembering growing up with a musician in the household but I was overcome with a tremendous sense of sentimentality.
It was during this contemplative state, I realised there were many stories which deserved to be heard and recorded, including my own father's story (Tony Vrisk). It was then the idea for the Anthology of Slovenian Australian Musicians was born.

A couple of weeks later I approached the author of many books about the Slovenian Australian community, Draga Gelt, with a new idea for her; to write about the bands in the Slovenian community of Melbourne. Draga said 'Great! You do it!' - This took me aback. I hadn't contemplated that I would write it! I then thought some more about whether I had the skills to do this, I certainly had the background and contacts, I thought, but did I have the time? I decided to give it my best shot and to encompass all musicians of Slovenian heritage, regardless of the style of music they had pursued…..and that was how it became the epic it is.
Anthology of Slovenian Australian Musicians is the culmination of six year's work. It has been a marathon, but one in which I have been privileged to research, present and preserve the stories of Slovenian Australians; to pay homage to the heritage of Slovenia and to launch the important place of Slovenian Australian musicians to the world. There were many people to find, meet and learn about, and I thank all who were involved in trusting me with the details of their lives.
I do hope you enjoy reading about all the wonderful people in the book. Some have suffered hardship, some have had a stroke of luck or two in their lives but all of them have a story to tell. Enjoy reminiscing and seeing yourselves or your friends in the photos and be proud of what you all achieved for this community.

Katarina Vrisk, author Anthology of Slovenian Australian Musicians, Melbourne, Australia

NOVA KNJIGA V MELBOURNU
Virgil Gomizel: *MOJE ŽIVLJENJE*

Izdala založba *Mladika*, Trst 2015
Spremni besedi: Renato Podbersič ml. in Andrej Aplenc
Število strani: 381 besedilo, in potem še fotografije iz družinskega albuma
Na ovitku zakriči rdeča zvezda.
Tako simbolično – predstavlja svobodo slovenskega naroda po 2. svetovni vojni – zmago nad fašizmom in nacizmom. Samo, ta zvezda je krvava. Zvezda na zidu celice v zaporu po vojni.
Krvava – za mnoge celo v 'svobodi'.

Na premieri lanske komedije *OH, TA LJUBEZEN*, smo, slovenska igralska skupina Melbourne, presenetili g. Virgila Gomizela in na kratko predstavili tudi njegovo novo, pravkar tiskano knjigo, ***MOJE ŽIVLJENJE.*** Najprej iskrene čestitke!

G. Virgil sam pravi v uvodu, da je hčerka želela, da napiše svoje spomine.
Prizna, da je moral veliko pretrpeti prav zaradi svojeglavosti, in zaradi mišljenja, da je pametnejši od drugih: "… Govoril sem svobodno, v njihovih očeh nespremenljiv in nepopravljiv – torej v komunistični deželi brez prihodnosti – resnica in odkritost sta veliki nasprotnici režima. Hoteli so me prepričati, da živim in uživam - svobodo . . ."
Pravi, da so ga kot nevednega in slepega tepca prepričevali, da uživa svobodo – in njegova odkritost ga je privedla do skoraj tragičnih dogodkov.
Za ženo Dragico je takoj povedal, da je lepše narave, ne sprejema pa prisilnega zaničevanja in podcenjevanja. Nadaljuje o svojem pogledu o veri in se sprašuje o cerkvenih naukih, pravici in življenjski resnici. Človeku, kakršen je g. Virgil, je težko molčati – vidi resnico, čeprav je bilo veliko peska nametanega v oči, veliko prepričljivih besed, skozi katere je slišal laž in manipulacijo. Težko je molčati človeku, ki vidi laž in krivico, pa so mu ljudje, ki so lagali in diktirali, izkazovali svojo oblast.
Včasih človek ohromi – za laži, za krivico; kot je France Prešeren zapel v svojem sonetu z besedami 'podplat je koža čez in čez postala, ne straši več je trnovka bodeča' . . .
Ali je bilo hromo srce in telo samo korak, pretvara, za preživetje?!
Kaj nam zaupa g. Virgil v svoji knjigi?
Spoznamo človeka z močno voljo, spoštovanjem sočloveka, zavzame stališče pravice in resnice; z neizmerno ljubeznijo in spoštovanjem do žene Dragice, do otrok, do slovenske kulture in zgodovine, s pripravljenostjo in zavzetjem za vse, kar je v korist Slovencem, skupnosti in sočloveku.
Ni ga strla krivica in ponižanja na Golem otoku, kjer je bil po vojni zaprt skupaj s stotinami Slovencev in ljudmi nove Jugoslavije. Zakopal je na Golem otoku svoja doživetja, trpljenje in želje po pravici globoko v svoj spomin, kjer jih je hranil – dolgo. V knjigi nam g. Virgil zaupa svoje življenje – zgodbo svojega življenja s trnjem, bolečinami, strahom, a s petjem in upanjem, ter vrisku ob vstopu v Avstralijo. Kot skoraj vsi imigranti, je bil začetek na petem kontinentu težak. V njegovih besedah se čuti grenkoba, a največ neizmerna hvaležnost za možnost začetka novega življenja v svobodi, brez pranja možganov – brez strahu, da bi rekel kaj nesprejemljivega.

Svoboden – ljubiti z bogatim srcem, igrati priljubljeno klasično glasbo na klavirju v dnevni sobi, prebirati slovenske knjige!
Oba z Dragico sta več kot 60 let člana Slovenskega društva Melbourne – tudi kot predsednik in tajnica, pa sodelovanje pri dramski skupini, pevskem zboru, pri kulturnih programih, recitalih in razstavah. Vedno z veseljem in ponosom. Oba z Dragico stojita ponosno, z dobrimi željami za vse v skupnosti.
Marsikdo bo v knjigi ponovno doživel tudi svojo pot. Spomini so vreli na pripravljene strani in večkrat so ga prevzela čustva. **Svoboda daleč od doma mu je prinesla tudi srečo!**

Besedilo v knjigi ***MOJE ŽIVLJENJE*** so v Sloveniji malo spremenili in drugače uredili. Včasih skoraj pogrešam ob branju Virgilov način izražanja – tako ga mnogi poznamo in ga spoštujemo.
Ne bom opisovala podrobnosti iz knjige – ne, naj vsak sam doživi in prebere celotno zgodbo. Lepo, večkrat razburljivo branje, ki seže v dušo vsakega, ki sledi nanizanim spominom. Kruta pomlad njegovega življenja. Toliko poguma – Virgil je idealist, z visokimi, čistimi in pravičnimi cilji. Hvala za izpoved!
Že pred leti sem brala originalni rokopis g. Virgila.
(Rokopis je v slovenskem in angleškem jeziku na spletni strani:
http://sloveniansinaustralia.com.au/home-2
v delu ***Slovenians Reminiscing*** - na desni strani je povezava na pdf datoteki). ***Draga Gelt OAM***

DRAMSKA SKUPINA MELBOURNE - KOMEDIJA *OH, TA LJUBEZEN!*

Tudi lani smo se – igralska skupina – odločili, da bomo pripravili spet komedijo. Nekateri prejšnji igralci niso mogli sodelovati in je bilo treba najti druge.

Avtor prvega prizora komedije *OH, TA LJUBEZEN!* je **Janko Pirc** (kratek prizor za Invalidsko društvo v Ljubljani, leta 2012), avtor vseh ostalih prizorov - Draga Gelt. Izbira materiala in režija: Draga Gelt, delna pomoč pri režiji Ljubica Postružin. Število igralcev: 6. Pomembno pri igralski skupini je, da nastopajo in sodelujejo tudi igralci in igralke, ki so rojeni že v Avstraliji, torej druga in tretja generacija Slovencev: **Frank Pristov: Robert, Vinc in Polde,** je letos igral moško glavno vlogo, druga generacija, letos drugič na odru. **Lili Eggleston Tomažič: Martina**, druga generacija, glavna ženska vloga, prvič na odru. **Jana Robinson Jereb: Mimi**, druga generacija, pomembna vloga, odlično odigrana, prvič na odru. **Anica Markič**: **Justin(a),** rojena v Sloveniji, v Avstralijo prispela kot 13-letna deklica, odlično odigrala moško vlogo. **Meta Lenarčič**: **Ema**, rojena v Sloveniji, stranska vloga. **Romana Žetko: žena Marjeta**, stranska vloga, prvič kot igralka na odru, rojena v Sloveniji.

Tehnični vodja – luči in ozvočenje je urejeval **Zvonko Kostov**, v Avstraliji šele 10 let. Za pomoč - odrski vodji sta bili Anica Markič in Romana Žetko. Igralci so sami uredili za obleke; nekaj kulis je bilo plačanih od igralcev.

Pomoč na odru, priprava dvorane, video in vstopnice: Lojze Markič, Peter Lenarčič in Frank Pristov. Avtorica scenarija, režija in šepetalka – **Draga Gelt**.

Scenarij je bilo treba popolnoma preurediti, sprementi in dodati nove scene. V skupini je bil samo en moški letos in smo se pač morali znajti. Frank je odigral dve vlogi – seveda z drugim imenom, ko je srečeval prijateljice. Tretjo moško vlogo je odigrala ženska, saj je bil to prikaz moderne ženske, ki bi rada bila moški. Veliko smeha.

Pomembno je, da so v letošnji igralski skupini kar trije študenti tečaja slovenskega jezika za odrasle (Lili je nekdanja študentka, Jana in Frank sta sedanja študenta), katerega vodim že 17 let: Lili Eggleston, Jana Robinson in Frank Pristov. Vsi trije so imeli kar pomembne vloge is so se tudi dobro naučili. Odigrali so odlično.

Kulise, postavitev odra za vsako predstavo, pripomočki in pospravljanje – vsi igralci.

Komedijo smo predstavili v dveh slovenskih verskih središčih: v **Kew**, Melbourne in v **Merrylandsu**, Sydney. Komedijo smo odigrali pri naslednjih slovenskih društvih v Melbournu: Slovensko društvo ***Ivan Cankar***, Geelong; Slovensko društvo ***Planica***, Springvale; Slovensko društvo Melbourne, Research in Slovenski klub ***Jadran,*** Diggers Rest (***fotografija spodaj).***

Hvala lepa, pater David, za čestitke in pozdravne besede. V svojem govoru je poudaril, da je bila dvorana pod cerkvijo zgrajena prav v ta namen: za kulturne prireditve in družabna srečanja. Točno, pater David: zgrajena je bila največ s prostovoljnim delom – dvorano so ponosno zgradili Slovenci, za Slovence! Kuverto s simbolično vsoto za povrnitev stroškov elektrike nam je p. Ciril kasneje vrnil, naj jo porabimo za svoje stroške.

Po premieri v Verskem in kulturnem središču v Kew smo predstavili mladega kolesarja: **Petra Bole - Schneiderja,** ki je nabiral denar za ***Cancer Council of Australia*** in je kolesaril skoraj 800km iz Adelaide v Melbourne. Darovali smo mu majhno vsoto kot prispevek k njegovi nabirki.

Prav tako po premieri smo pripravili **Predstavitev nove slovenske knjige avtorja Virgila Gomizela *MOJE ŽIVLJENJE***, ki je izšla v Trstu, založba Mladika, 2015. Podarili smo mu čestitko in steklenico šampanjca. Lepo smo ga presenetili, saj ni pričakoval, da smo že vedeli o knjigi (žena Dragica jo je na skrivaj prinesla v Kew). Pozornosti je bil zelo vesel in imel tudi lep zahvalni govor.

Draga Gelt OAM

Glej tudi Misli, november – december 2015, stran 35. Hvala Bogu in dobrotnikom pa tudi za našo cerkev svetih bratov Cirila in Metoda nad dvorano!

Hello New Year ...

Unbelievable, but very evidently our world is 2016 years old – or so it says in written history. Last year we new-comers celebrated a hundred years of migration and a hundred years of horrific world war one that started with assassination of Arch Duke Ferdinand in Sarajevo. That took thousands of lives as well as in Anzac Cove in our Slovenska Goriška Brda. That was first contact of our Slovenian soldiers with Australian and New Zealand boys who were called to our shores and came voluntarily to defend our Slovenian land. Yes Anzacs fought not only in Gallipoli, but many lost their lives by our beautiful river Soča.

With all the above history we continued to march towards second world war and many found that all the suffering again - did not bring happiness of life to us. Many left our country risking their life across the borders into the new worlds. Once again we fought for survival, built our homes and centres for happier days ahead. And now in 2016 we reminisce of so many pleasant times together as a family since we left our people back home.

As life's history is announcing that our time has come to rest – we find it hard to believe that the Slovenian family we have established in this lovely continent is now quickly disappearing. Like brothers and sisters, we enjoyed here in creativity for half a century or more and now the time has come to say farewell for many of us elders. Among our Slovenian family in Victoria we have at the end of last year and up to now sent our Church-bells in Kew in overtime ringing songs of goodbye: to Marija and Matija Cimerman, Roza Ogrizek, Susie Smrdelj, Hedda Kranjc, Nada Bole, Tone Tomšič, and Marija Valenčič. To mention the few that I know but last was Werner Remšnik – a friend of many.

We first met him in 1972 in the old Slovenian home in Carlton during the building of the FLOAT that with the ensemble of music from Lojze Slak we represented our culture in MOOMBA parade on that historical event.

Friendship with Werner's family continued through many good and tragic times in our lives. With you Werner and all the above mentioned deceased members of our Slovenian family and others, we have gone through the past years contentedly.

So thanks to you all for your contribution to our survival and growth in this land of Australia.

Our condolences to all of you who have felt the pain of loss of you dear ones.

Helena Leber, Burwood VIC

Turški napadi na Slovenijo

Cilka Žagar

Spomnim se molitve iz otroštva: Kuge, lakote in vojske – reši nas, o Gospod! Spomnim se tudi, da je bil strah pred Turki del naše zgodovine, zavesti in literature. Sredozemlje in ves južni del Evrope je stoletja gradil trdnjave za obrambo pred Turškimi napadi.

Do prve svetovne vojne smo istovetili s Turki vse narode bližnjega vzhoda, ker so bili vsi ti narodi del turškega cesarstva. Po prvi svetovni vojni je Turčija postala majhna in na videz manj nevarna ter bolj podobna in sprejemljiva drugim evropskim narodom. Turki so skoraj postali člani združene Evrope.

Turki so bili z močjo svoje vojske na vrhuncu sredi 16. stoletja. Zaradi turških vpadov v 15. in 16. stoletju so bili Turki za Slovence narodni sovražniki, a kot sovražniki so bili tudi združevalni element, saj skupna nevarnost vedno tudi pomirja in združuje narod. Povesti o turških napadih so utrjevale politično zavest Slovencev.

Prvič so Turki vpadli na ozemlje današnje Slovenije, kot poroča Janez Vajkard Valvasor, 9. oktobra leta 1407. Znan je Jurčičev *Jurij Kozjak, slovenski janičar;* Jakob Šket pa je napisal turško povest *Miklova Zala.* France Prešeren v *Sonetnem vencu* piše: »Od tod samo krvavi punt poznamo, boj Vitovca in ropanje Turčije.« Zgodovinsko povest s turško tematiko je napisal tudi Fran Levstik v *Popotovanju iz Litije do Čateža*.

Prvi turški vpadi v Slovenijo so bili roparski pohodi. Turki so požigali vasi, pobijali ljudi in tiste, ki so bili dovolj močni, odpeljali v suženjstvo. Kradli so živino, pridelke in denar ter se s plenom vrnili v takratno Osmansko carstvo. Najbolj nevarni vojaki Osmanskega carstva so bili janičarji. To so bili ujeti poturčeni krščanski dečki. Janičarji so sestavljali udarne oddelke turške vojske. Lahko bi jih morda primerjali z današnjimi radikaliziranimi jihadisti. Turška vojska skoraj nikoli ni sprejela odprtega boja, ker je bila njena moč večja v obleganju mest in

utrdb. Oboroženi so bili z ognjem, meči in sabljami. Lok je bil med glavnimi orožji in v rokah izurjenega strelca zelo dobro orožje.
Obramba slovenskega ozemlja je bila nezadostna. Gradovi in utrdbe so dajali varno zatočišče samo plemičem in njihovim ljudem, kmetje pa so se morali znajti sami. V času prvih vpadov so bežali v jame ali se skrivali okoli cerkva; zaradi pogostih turških vpadov pa so kmetje začeli graditi tabore. To so bile večinoma cerkve na strmih hribih, okoli katerih so kmetje zgradili obzidje. Ko so se bližali Turki, so na hribih prižgali kres, kateremu so sledili kresovi po drugih hribih; tako so svarili ljudi, da se pravočasno umaknejo na varno. Medtem ko so se možje bojevali na obzidju, so starci, ženske in otroci molili v cerkvi. Verovali so, da jih bo edino križ rešil pred turškim polmesecem.
Seveda so Turki že od nekdaj želeli, da bi tudi Slovenija postala del njihovega kalifata. Torej: nič ni novega v Evropi. Iz krajev bivšega turškega imperija spet prihajajo na zahod množice. Zdaj te ljudi imenujemo begunci in smo do njih prijateljsko nežni in usmiljeni. Seveda so, predvsem tisti, ki poznajo zgodovino, tudi rahlo prestrašeni pred temi begunci. Opažajo, da je v Evropi vse več džamij. Predvsem industrijska središča imajo številne muslimanske skupnosti. Z naraščanjem njihovega števila narašča tudi njihova politična moč in opaznost. Najbolj opazna v javnosti je, seveda, delna ali popolna zakritost muslimanskih žensk.
Do sedaj muslimani v zahodnoevropskih državah še niso oblikovali lastnih strank, ampak so večinoma volilna baza levo usmerjenih strank. Te se jim zdaj ponekod celo prilagajajo, da ne bi izgubili njihovih glasov.
Razlogi za naraščanje muslimanskega prebivalstva so: priseljevanje iz Afrike in Azije, večja rodnost evropskih muslimanov ter spreobrnitve. Muslimansko skupnost v Evropi krepi tudi denar, ki prihaja iz arabskih držav, ki so bogate z nafto – večinoma prihaja za gradnjo džamij. Širitev islama izven tradicionalnega arabsko-muslimanskega kroga je dandanes mogoče pojasniti predvsem z migracijami v druge dežele. Islamizacija Evrope je na prvem mestu njihov političen cilj. Islam se naslanja na monoteistično tradicijo Abrahama in po njihovem se je Bog zadnjič razodel Mohamedu v šestem stoletju. Mohamed govori o božjih razodetjih in poudarja mogočnost in usmiljenost Boga ter bližanje sodnega dne.
Allah v prevodu pomeni Bog, ki je stvarnik neba in zemlje ter varuh rodovitnosti. Po judovski šegi je Mohamed najprej izbral za smerno točko svojih molitev Jeruzalem. Zelo si je prizadeval, da bi spreobrnil tamkajšnje Jude. Dokončni prelom zgodovina beleži 11. februarja 624, ko Mohamed prejme novo razodetje, ki je muslimanom zapovedovalo, na se pri molitvah ne obračajo več proti Jeruzalemu, temveč proti Meki.
Z različnimi odpravami, tudi vojaškimi, so muslimani počasi razširjali svojo veroizpoved. Mohamed je tako ustanovil arabski narod in omogočil, da se je širjenje islama raztegnilo čez etnične in rasne meje. Mohamed ni določil naslednika, kar je kmalu privedlo do trajnega razkola med muslimani. Še pred njegovim pogrebom so za kalifa izvolili Abu Bakra, očeta njegove najljubše žene Ajše. Domnevno je bil Mohamedu bližje Ali, mož njegove hčere Fatime. Da bi ohranili enotnost je Ali s privrženci priznal Abu Bakra, ker je bil ta že v letih in bržda bi ga tako ali tako kmalu nasledil. Pred smrtjo je Abu Bakr za naslednika imenoval Omarja, enega svojih generalov, ki je bil odličen strateg in je muslimansko vojsko popeljal v številne zmage. Pred koncem 7. stoletja je tako islam vladal severni Afriki, Siriji, Palestini, Mali Aziji, Mezopotamiji in Iraku.
Omar je pred smrtjo določil šest mož, ki so namesto Alija izglasovali za voditelja Mohamedovega zeta Osmana. Ta je kot pripadnik aristokratskega rodu Omajadov, nekdanjih Mohamedovih nasprotnikov, razdelil ključna mesta v državi med veljake Meke. To so današnji Suniti. Alija in njegove privržence so imenovali *šiat Ali*, kar pomeni »Alijeva stranka«, ali *šia* - od tod šiitstvo.
Trideset let po Mohamedovi smrti so se muslimani dokončno razcepili na sunite, šiite in haridžite. V večni medsebojni borbi se še danes pobijajo in to je tudi eden od razlogov, da muslimani bežijo po svetu. Islam velja, za krščanstvom, kot druga najbolj razširjena veroizpoved na svetu. Danes se med muslimane prišteva 1,3 milijarde ljudi, kar je približno petina vsega svetovnega prebivalstva.
V Sloveniji se je ob popisu prebivalstva leta 2002 za pripadnike islamske veroizpovedi izreklo 47.488 državljanov.
Muslimani so našli nov način vpadanja v Evropo; zdaj kot begunci računajo na krščansko ljubezen in usmiljenje.

Nasilje

Zdi se mi, da ves svet trenutno govori o nasilju v družini. Desetletja smo učili, da nasilje rodi nasilje, zato so oblasti prepovedale učiteljem, staršem in policiji kaznovati otroke za prekrške. S priznanji in pohvalami smo gradili otroško samozavest, da slučajno otroci ne bi trpeli pomanjkanje poguma in vere vase. Ti otroci naj bi kot odrasli morali biti nežni in nenasilni.
Sprašujemo se zakaj je kljub temu še vedno toliko nasilja v družinah.
Otroci so postali ne le pogumni, ampak pogosto celo nasilni do staršev in učiteljev, ker vedo, da za njih ni kazni. Ko ti otroci dorastejo, delajo kot so se naučili v otroštvu in mi kot razumevajoči odrasli to dopuščamo. Starši se še posebej bojijo zameriti otrokom, ker se bojijo, da bi se otroci pritožili in bi jim jih država vzela ali pa da bi pobegnili na cesto in padli v nezdravo družbo. V strahu, da bi se otroci česa ali koga bali, jim nismo smeli niti zagroziti s posledicami neprimernega vedenja. Pravzaprav edina kazen, ki smo jo učitelji imeli, je bila, da smo poklicali starše na pogovor. Ubogi starši so seveda obljubili, da se bodo pogovorili z otrokom, vendar kakršnakoli kazen je več ali manj bila tudi njim prepovedana. Bog ne daj, da bi otroka pograjali, ker bi lahko to slabo vplivalo na otrokovo duševno rast in samozavest. Pedagoški preroki so vztrajno učili, da je samozavest tista, ki prinese uspeh in srečo.
Otroci vedno iščejo in preskušajo meje in mejnike vedenja – a odrasli smo odstranili vse prepreke in celo spodbujali otroke, da preizkušajo svoje moči in sposobnosti. Zadnje čase je moderno, da jih spodbujamo, naj živijo na robu. Se spomnim samega začetka te nove vzgoje v avstralskih šolah pred petdesetimi leti. Navodila so bila, naj pustimo otrokom, da se prosto izrazijo. Pisali, slikali in govorili so brez napotkov. V tistem času sem brala Picassov življenjepis. Ko je Picasso v Parizu vstopil v slikarsko šolo, so mu dali materiale za slikanje in naročili, naj nemoteno izrazi svoj talent. Rekel je: Jaz lahko doma izrazim svoj talent; sèm sem prišel, da se naučim pravilnega mešanja barv in tehnike slikanja.
Ko sem moje učence naučila pisati pisma, so hoteli stalno pisati in izražati svoja mnenja ter opazovanja. Jaz sem medtem le širila njihovo znanje besed in slovničnih pravil. Ko so drugi otroci in učitelji brali in hvalili časopis, ki so ga moji učenci napisali, je rasla tudi njihova samozavest.
Uspeh je posledica neutrudnega dela in discipline – uspeh je vedno osnova samozavesti. Moje pohvale ne bi nikdar dosegle tega, kar so dosegli njihovi lastni uspehi. Teh uspehov ne bi bilo brez discipline. ***Cilka Žagar***

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: $350: F.Valenčič. **$320:** Fredi Brežnik AM. **$240:** M. B. Beribak. **$210:** Alojz Fabjančič. **$190:** N/N. **$140:** Paula Fabian. **$90:** Ivan Pišotek. **$80:** J. Kunek, Marija Martin. **$60:** L. Jug, Amalia Mohar, P. Lužnik. **$50:** Les Boelckey, Dušan Jenko, Lojzka Rutar, T & M Brne, Vinko Ovijač, Mihelca Šuštaršič, Janez & Marija Rotar, J & K Cvetkovich, Tončka Stariha. **$40:** Alojz Seljak, Lidija Čušin, Bruno Vidau, Alex Slavec, Frank Kampos, Frank Tomazin, Gordana Varga-Majerič, J & S Petkovšek, Mario Marsič, Julia Logar, Anton Jesenko, Anica Zupančič, Vinko Erjavec, Tereza Kaiser, Milan Zadnik, HASA NSW, B. Potočnik, Jožica Jurin, P & I Krope, Mary Stukely, Vinko Lunder, A & J Ličen, Marija Brgoč, Nino in Bruna Burlovič, Srečko Baraga. **$30:** Frank Plesničar, Marija Korunek, Fred Toplak, Anton Cevec, Virgil Ferfolja, Frances Wetzel, M & M Gregorič (namesto cvetja na grob za Nado Bole), Janez Žabjek, Marija Pongračič, Alma Stefanič, Traudi Šmuc, Liliana Brezovec, Jelena Prekodravac, Alojz & Marija Kerec. **$25:** Marija Ozvatič. **$20:** Branka Iskra, Marjan Saksida, Jože Topolovec, Marija Kolar, Lojze in Joži Jakša, Olga Žužek, Anica Smrdel, Antonija Smrdelj, P. Pregelj, J. Podboj, Peter Trbanc, A & L Novak, Mirko Koder, Norma Ivančič, Ana Horvat, Srečko & Majda Brožič, Matija & Neda Štukelj, Lojzka Kuhar, Angelca Povh, Olga Brne, F & A Basa, Anna Pegan, Olga Horvat, M. Vončina, J. Albrecht, Milena Carli, Ivan Košak, Melita Zupan, Matilda Klement, Jože & Kati Stopajnik, A & E Kociper, A & G Špiclin, Ivan Barat, Olga Dobrovšak, Marija Gregorič, Elizabet Vajdič, M & M Stavar, J & D Štolfa, Jože Balažič. **$15:** Stanko Klemenčič, Erna Mežnar, J & M Brožič, Julka Erzetič. **$10:** Anka Pekolj, Franc Anzelc, Frančiška Ludvik, Kristian Janežič, Anna Sutej, Majda Skubla, Drago Grlj, A & Z Hrast, Toni Zrimšek, Slavko Blatnik, Fani Maver, Milica Dular, Malči Rostan, Milena Birsa, Ivan Deželak, Draga Vadnjal, Terezija Simunkovič, Silva Trček, Branko Kresevič, Martin Šuštarič, J & A Mavlak, Vinko Markovski, Mirko Godec, Sabina Gjerek, Terezia Jošar, L & A Gašperič, Maria Brgoč, Olga Hrvatin, Lidija Bole, Anna Zemljak, L & A Dominko, S & J Novak, Kristina Vičič, Štefanija Kovačič, Danilo Sušelj, A & M Tuksar, Hermina Volk, Tom Petrič, Anton Šajn, A & A Šircelj, Jože Konda, Emma Kowalski, E & H Ilias, Elvira Čuk, H. Zver, Angela Gustinčič, V & T Lenko, Gabriela Burgar, L & I Jerič, A & D Pavlič, S & L Srnec, Franc Murko, H. Muster, Vinko Tomazin, Josephin Sullivan, Zorka Černjak, Sabina Čulek, M & P Čeligoj. **$5:** Alojz Korošec, Lojzka Vučko, A & G Mlinarič. **ZA SESTRE KLARISE V SLOVENIJI: $1750:** Denar je zbrala od neimenovanih darovalcev Anica Smrdel. **ZA MISIJONE: $445:** Slovenska skupnost Sv. Družine Adelaide. **$50:** Tončka & Jenny Stariha, Ivanka Bajt (namesto voščilnic za veliko noč), Drago Jakovac. **$20:** Elizabeta Kociper. **ZA LAČNE: $50:** Neva Roeder (za lačne v Afriki), Tone & Anica Poklar. **$30:** Anton Nikolič, Alojz Gašperič. **ZA SALOMONOVE OTOKE: $1000:** Slovenska skupnost Sv. Družine Adelaide; **$250:** Ivanka Kresevič, Anica Rant, Anica Zupančič; **$100:** Branko Kresevič: **$50:** Angela Dodič, Tončka & Jenny Stariha. **ZA g. PEDRA OPEKA: $700:** Družina Tilke in Valentina Lenko ter pevci in njuni prijatelji ($220) ob smrti sestre Štefke Ugovšek in svakinje Marije (Mime) Maurič namesto cvetja na grob ter Valentinu (njegova družina) namesto daril za rojstni dan. **$100:** Tereza Kaiser. **$ 50:** Tončka & Jenny Stariha. **Za p. STANKA ROZMANA: $200:** N/N iz Canberre (za vodo –studenec). **ZA DUHOVNE POKLICE: $40:** Marjan Zadnik.

BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

Misli Thoughts ~ **Božje in človeške** ~ *Misli Thoughts*

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM OAM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Tehnična urednica** (Production Editor) in **računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Tone Gorjup, Marija Iskra, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov (Address): MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2016** je 60 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije - letalsko, 120 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej; ne pozabite napisati svojega imena in priimka. **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB:** 06 3142. Številka računa: 0090 1561 | **Poverjeništvo** za MISLI imajo vsi slovenski misijoni v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo. Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Simon Kovacic Printing, Melbourne. **E-mail:** skovacic@tpg.com.au **Misli na internetu:** | Florjan Auser | **http://www.glasslovenije.com.au - Tam kliknite na MISLI.** | **ISSN 1443-8364**

VELEPOSLANIŠTVO
REPUBLIKE SLOVENIJE
Telefon: (+61) 02 6290 0000
Fax: (+61) 02 6290 0619
e-mail: sloembassy.canberra@gov.si
http://canberra.veleposlanistvo.si

Veleposlanica: Helena Drnovšek - Zorko
Prva svetovalka: mag. Jana Grilc

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Akame Circuit
O' MALLEY ACT 2606

SLOVENSKO SOCIALNO
SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.
19 A'Beckett Street KEW VIC 3101
Telefon/Fax: 03 9853 7600
E-mail: slovwelfare@bigpond.com
internetna stran:
www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu od 10.00 do 12.00 ure, če se za četrtek predhodno dogovorite po telefonu na 9459 2163 ali na 9795 7687.

In the heart of the city

If you love to travel to new destinations, explore and learn from the local culture, you shouldn't miss Ljubljana. You will be impressed with this European capital and its vibrant life.

The City Hotel Ljubljana offers a prime downtown location and spacious rooms, some with a great view of Ljubljana Castle. The old part of the city and its main sights and shops are a 5 minute walk away.

Book online or **contact us** at **sales@cityhotel.si** or **telephone +386 (0)1 239 00 00**.

www.cityhotel.si

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.
STAN KRNEL
dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL
zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

PHONE: 9873 0888

TOBIN BROTHERS
FUNERALS
Celebrating Lives

816 Doncaster Road, Doncaster | (03) 9840 1155
Branch Manager - Melissa Laird

For 24 Hour Service & Enquiries please telephone our Funeral Advice Line:
(03) 9373 7000 or visit www.tobinbrothers.com.au

Janez Černe je s svojima fotoaparatom in kamero neutrudni zapisovalec dogajanj v slovenski skupnosti v Canberri. Vse fotografije na tej strani so z obiska nadškofa p. Staneta v Canberri, 21.01.2016.